PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMO (ketvirtoji kolegija) SPRENDIMAS

2009 m. rugsėjo 9 d.*

Byloje T-369/06

Holland Malt BV, įsteigta Lishaute (Nyderlandai), iš pradžių atstovaujama advokatų O. Brouwer ir D. Mes, vėliau advokatų O. Brouwer, A. Stoffer ir P. Schepens,

ieškovė,

palaikoma

Nyderlandų Karalystės, atstovaujamos C. Wissels, M. de Grave, C. ten Dam ir Y de Vries,

įstojusios į bylą šalies,

* Proceso kalba: anglų.

prieš

Europos Bendrijų Komisiją, atstovaujamą T. Scharf ir A. Stobiecka-Kuik,

atsakovę,

dėl 2006 m. rugsėjo 26 d. Komisijos sprendimo 2007/59/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Nyderlandai suteikė *Holland Malt B. V.* (pranešta dokumentu Nr. C (2006) 4196) (OL L 32, p. 76), panaikinimo,

EUROPOS BENDRIJŲ
PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas O. Czúcz (pranešėjas), teisėjai I. Labucka ir S. Soldevila Fragoso,

posėdžio sekretorė C. Kantza, administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2008 m. lapkričio 12 d. posėdžiui,

priima šį

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

1 Ieškovė *Holland Malt BV* yra alų bei nealkoholinius gėrimus gaminančios alaus daryklos *Bavaria NV* ir Vokietijos bei Šiaurės Nyderlandų grūdų augintojų kooperatyvo *Agrifirm* konsorciumas. Ieškovė įsigijo patentą, pagal kurį gali gaminti ir parduoti HTST (*High Temperature, Short Time*, t. y. aukštos temperatūros, greito paruošimo) salyklą, kuris padeda geriau išlaikyti alaus skonį, kvapą bei putą, taip pat jo galiojimo laiką.

2 Nyderlandų Vyriausybė nusprendė suteikti ieškovei 7 425 000 eurų pagalbą investicijoms pagal regioninio investavimo programą „Investicijų į regionus projektai 2000“ (Regionale investeringsprojecten 2000), kurios taikymo sritis vėliau buvo išplėsta ją pradėjus taikyti EB sutarties I priede išvardytų žemės ūkio produktų perdirbimo ir prekybos sektoriams.

3 Ieškovei suteikta subsidija yra skirta salyklo gamyklos Eemshavene (Nyderlandai) statybai finansuoti ir ja į vieną grandinę turėjo būti sujungtos įvairios gamybos ir prekybos eigos (pvz., miežių saugojimo ir perdirbimo, salyklo gamybos ir prekybos) pakopos. Subsidijos faktinis mokėjimas buvo sustabdytas, kol jos nepatvirtino Komisija. Norint gauti subsidiją investicijos į šį projektą turėjo būti įgyvendintos iki 2005 m. liepos 1 dienos.

4 Numatytas salyklo gamyklos Eemshavene pajėgumas yra 120 000 tonų per metus. Pastačius šią gamyklą ir uždarius gamyklas Lishaute (Nyderlandai) ir Vageningene (Nyderlandai), ieškovės metinės gamybos pajėgumas turėjo būti 205 000 tonų salyklo 2005 m., palyginti su 150 000 tonų (Lishaute ir Vageningene) 2001 metais. Statybos darbai pradėti 2004 m. vasario mėnesį, o salyklo gamykla pradėjo veikti, kaip teigia Komisija ginčijamame sprendime, 2005 metais.

5 2004 m. kovo 31 d. laišku Nyderlandai informavo Komisiją apie subsidiją pagal EB 88 straipsnio 3 dalį ir Bendrijos gairių, skirtų valstybės pagalbai žemės ūkio sektoriuje (OL 2000, C 28, p. 2, toliau – „gairės“), 4.2.6 punktą. 2005 m. gegužės 5 d. Komisija pradėjo procedūrą pagal EB 88 straipsnio 2 dalį. Dėl minėtos procedūros subsidija nebuvo išmokėta iki iš pradžių Nyderlandų Vyriausybės nustatyto įgyvendinimo termino, todėl ieškovė paprašė pratęsti šį terminą, kol Komisija priims sprendimą dėl subsidijos.

6 2006 m. rugsėjo 26 d. Komisija priėmė Sprendimą 2007/59/EB dėl valstybės pagalbos, kurią Nyderlandai suteikė *Holland Malt* (OL L 32, p. 76, toliau – „ginčijamas sprendimas“).

7 Ginčijamame sprendime Komisija padarė išvadą, kad ginčijama priemonė, kuri buvo susijusi su investicijomis ieškovės produkcijos kokybei pagerinti ir jos gamybos pajėgumui padidinti, buvo valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme. Ji vėliau nagrinėjo, ar minėta priemonė vis dėlto galėjo būti pripažinta suderinama su bendrąja rinka pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą.

8 Esant tokioms aplinkybėms, Komisija nustatė, kad nebuvo atskiros HTST salyklo arba atskiros *premium* rūšies salyklo rinkos. Vėliau ji nurodė gairių 4.2.5 punktą, pagal kurį „pagalbą [investicijoms į žemės ūkio produktų perdirbimą] teikti draudžiama, jeigu neįmanoma visiškai įrodyti, kad be pagalbos negalima rasti tinkamų galimybių parduoti

šių produktų rinkoje“. Šiuo atžvilgiu ji nustatė, kad pasaulio ir Bendrijos salyklo rinkose buvo perteklinių pajėgumų ir kad nebuvo įrodyta, jog rinkoje šiuos produktus buvo galima paprastai parduoti.

9 Iš esmės dėl šių priežasčių Komisija ginčijamo sprendimo 1 straipsnyje nustatė, kad ginčijama pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka. Pagal ginčijamo sprendimo 2 straipsnį Nyderlandų Karalystė turi atsiimti valstybės pagalbą. Ginčijamo sprendimo 3 straipsnyje Nyderlandų Karalystei nustatytas įpareigojimas susigrąžinti iš pagalbos gavėjo neteisėtai suteiktą pagalbą. Pagal ginčijamo sprendimo 4 straipsnį Nyderlandų Karalystė privalo pranešti Komisijai, kokių priemonių ėmėsi šiam sprendimui įgyvendinti.

Procesas ir šalių reikalavimai

10 2006 m. gruodžio 7 d. Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai ieškovė pateikė šį ieškinį.

11 Pareiškimu, Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai pateiktu 2007 m. balandžio 6 d., Nyderlandų Karalystė pateikė prašymą įstoti į bylą ieškovės reikalavimams paremti. 2007 m. birželio 12 d. Pirmosios instancijos teismo trečiosios kolegijos pirmininko nutartimi šis prašymas įstoti į bylą buvo patenkintas.

12 Nyderlandų Karalystė pateikė savo įstojimo į bylą paaiškinimą, o kitos šalys pateikė savo pastabas dėl minėto paaiškinimo per nustatytą terminą.

13 Susipažinęs su teisėjo pranešėjo pranešimu, Pirmosios instancijos teismas nusprendė pradėti žodinį procesą. Per 2008 m. lapkričio 12 d. posėdį šalys pateikė savo žodinius paaiškinimus ir atsakė į Pirmosios instancijos teismo pateiktus klausimus.

14 Ieškovė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— visiškai arba iš dalies panaikinti ginčijamo sprendimo 1, 2, 3 ir 4 straipsnius,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

15 Komisija Pirmosios instancijos teismo prašo:

— atmesti ieškinį,

— priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

16 Nyderlandų Karalystė Pirmosios instancijos teismo prašo:

— panaikinti ginčijamą sprendimą,

— priteisti iš Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

17 Ieškovė pateikia keturis ieškinio pagrindus. Pirmasis pagrindas susijęs su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu. Antrasis pagrindas susijęs su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu. Trečiasis ir ketvirtasis pagrindai susiję atitinkamai su gero administravimo principo pažeidimu ir EB 253 straipsnyje nustatytos pareigos motyvuoti nesilaikymu.

18 Pirmosios instancijos teismas mano, kad pirmąjį pagrindą, susijusį su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, susijusią su nepakankamu motyvavimu, kodėl ginčijama priemonė laikoma valstybės pagalba, tikslinga nagrinėti kartu.

1. *Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nesilaikymu kalbant apie nagrinėjamos priemonės pripažinimą valstybės pagalba*

Šalių argumentai

19 Ieškovė visų pirma teigia, kad Komisija, nenustačiusi, jog ginčijama priemonė yra pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, pažeidė šią nuostatą ir nesilaikė savo pareigos motyvuoti.

20 Ji teigia, kad norėdama nustatyti, jog valstybės priemonė yra pagalba, kuri gali turėti poveikio konkurencijai ir daryti įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, Komisija turi tinkamai atlikti padėties atitinkamoje rinkoje, gavėjo bei jo konkurentų padėties šioje rinkoje, valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygų analizę ir nurodyti priemonės suteikiamą pranašumą valstybių narių tarpusavio prekyboje. Šiuo atžvilgiu ji nurodo Teisingumo Teismo 1985 m. kovo 13 d. Sprendimą *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabriek prieš Komisiją* (296/82 ir 318/82, Rink. p. 809), 1996 m. spalio 24 d. Sprendimą *Vokietija ir kt. prieš Komisiją* (C-329/93, C-62/95 ir C-63/95, Rink. p. I-5151) ir 2000 m. spalio 19 d. Sprendimą *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją* (C-15/98 ir C-105/99, Rink. p. I-8855).

21 Komisija turėtų nustatyti, kad priemonė turi realų, o ne tik teorinį poveikį valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms. Be to, pagal 1987 m. spalio 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimą *Vokietija prieš Komisiją* (248/84, Rink. p. 4013, 18 punktas), ji turėtų patikrinti, ar nagrinėjama priemonė suteikia „didelį pranašumą pagalbos gavėjams, palyginti su jų konkurentais, ir ja iš esmės naudojasi valstybių narių tarpusavio prekyboje dalyvaujančios įmonės“.

22 Ieškovė nurodo 20 punkte minėtą sprendimą *Vokietija ir kt. prieš Komisiją* ir teigia, kad nesant duomenų apie jos eksportą iš Bendrijos teritorijos ir jos apyvartą Bendrijos viduje, ginčijamo sprendimo motyvavimas yra dar neišsamesnis nei minėtu sprendimu dėl nepakankamo motyvavimo panaikintas Komisijos sprendimas.

23 Antra, ji kaltina Komisiją, kad ši padarė vertinimo klaidą, nes neatsižvelgė į tai, jog egzistavo atskira *premium* rūšies salyklo rinka. Dėl salyklo produkto naujų savybių ieškovė veikia atskirame rinkos segmente, t. y. *premium* rūšies salyklo rinkoje, kurioje ji nekonkuruoja su tradicinio salyklo Bendrijos gamintojais. Todėl ginčijama priemonė neturėtų iškraipyti konkurencijos tarp standartinio salyklo gamintojų, kurie dalyvauja prekyboje salyklu tarp valstybių narių.

24 Trečia, ieškovės teigimu Komisija klaidingai nustatė reikšmingą laikotarpį ir padarė išvadą, kad salyklo rinka patyrė nuosmukį. Dėl šių klaidų Komisija neteisingai manė, kad galėjo kilti rizika, jog ginčijama priemonė suteiks pranašumą įmonei konkurencingoje rinkoje ir todėl iškraipys konkurenciją.

25 Ji taip pat teigia, kad Komisija neteisingai nurodė padėtį salyklo rinkoje 2004 m., siekdama parodyti, kad minėta rinka patyrė nuosmukį. Jos teigimu, 2003– 2004 m. ir 2004–2005 m. vyravusios prekybos sąlygos nėra svarbios, nes minėtu laikotarpiu Nyderlandų Karalystė tik ketino suteikti subsidiją, susijusią su gamykla, kuri, beje, dar neveikė. Todėl bet koks konkurencinis pranašumas ir bet koks poveikis konkurencijai bei prekybos sąlygoms Bendrijoje galėjo atsirasti tik Nyderlandų Karalystei suteikus subsidiją ieškovei.

26 Ji mano, kad siekiant įvertinti subsidijos poveikį konkurencijai ir prekybos sąlygoms, Komisija turėjo atsižvelgti į metus, kuriais buvo išmokėta subsidija, arba metus, kuriais pradėjo veikti gamykla Eemshavene bei buvo pradėta prekiauti jos produktais rinkoje, t. y. 2006 m. ir vėlesnį laikotarpį.

27 Ketvirta, ieškovė tvirtina, kad beveik visa naujos gamyklos Eemshavene produkcija skirta eksportuoti į trečias šalis, todėl pagalba neturi didelio poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai. Ji teigia, kad 2005 m. pardavimų Bendrijos viduje apimtis, numatyta jos 2003 m. veiklos programoje, buvo 71 540 tonų, o 2003 metais pardavimų Bendrijos viduje apimtis buvo apie 50 000 tonų. Tai tik reiškia, kad tuo metu ji planavo padidinti visos įmonės pardavimų Bendrijos viduje apimtis maždaug 20 000 tonų iš karto po to, kai būtų pradėjusi veikti gamykla Eemshavene.

28 Be to, pardavimai į Bendrijos šalis apėmė ir iš gamyklos Lishaute parduodamą produkciją, kuri Komisijos vertinimo atveju nėra aktuali. Pardavimai iš gamyklos Eemshavene taip pat buvo susiję su šios gamyklos pajėgumų, kurie pakeitė Lishaute uždarytos gamyklos pajėgumus, naudojimu.

29 Nyderlandų Karalystė pritaria ieškovės argumentams, jog egzistuoja atskiras salyklo rinkos sektorius, kuriame ieškovė nėra Bendrijos įprasto salyklo gamintojų konkurentė.

30 Komisija teigia, kad pirmas pagrindas yra nepriimtinas, nes išskyrus abstraktų teiginį, jog subsidija nedarė didelio poveikio prekybai ir konkurencijai, teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis grindžiamas šis pagrindas, iš pateiktų argumentų aiškiai nekyla. Be to, ji taip pat ginčija ieškovės argumentų galiojimą.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

Dėl pirmojo pagrindo priimtinumo

31 Pirmiausiai primintina, kad pagal Teisingumo Teismo statuto 21 straipsnio pirmąją pastraipą, Pirmosios instancijos teismui taikomą pagal to paties statuto 53 straipsnio pirmąją pastraipą, ir pagal Procedūros reglamento 44 straipsnio 1 dalies c punktą ieškinyje nurodomas ginčo dalykas ir teisinių pagrindų, kuriais remiamasi, santrauka. Toks nurodymas turi būti pakankamai aiškus ir tikslus, kad atsakovas galėtų pasirengti gynybai, o Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą, prireikus, nesiremdamas jokia kita pagrindžiančia informacija. Siekiant užtikrinti teisinį

saugumą bei gerą teisingumo vykdymą tam, kad ieškinys būtų priimtinas, pačiame ieškinio tekste turi būti nurodytos pagrindinės teisinės ir faktinės aplinkybės, kuriomis jis yra paremtas, arba bet kuriuo atveju – jų santrauka, išdėstytos nuosekliai ir suprantamai (1993 m. balandžio 28 d. Pirmosios instancijos teismo nutarties *De Hoe prieš Komisiją*, T-85/92, Rink. p. II-523, 20 punktas).

32 Nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad atsiliepime į ieškinį Komisija išsamiai atsakė į pirmąjį ieškovės pagrindą ir kad ieškovė turėjo teisę detaliau pagrįsti šį ieškinio pagrindą bei dublike pateikti bet kokius reikiamus patikslinimus (šiuo atžvilgiu žr. 1975 m. gegužės 14 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *CNTA prieš Komisiją*, 74/74, Rink. p. 533, 4 punktą), ką ji būtent ir padarė, pagrįsdama jį faktinėmis aplinkybėmis ir prieštaravimais dėl Komisijos vertinimo, kurios jau buvo nurodytos ieškinyje dėl antrojo pagrindo.

33 Todėl darytina išvada, kad Komisijos prieštaravimai dėl pirmojo pagrindo nėra tokio pobūdžio, kad trukdytų jai veiksmingai ginti savo interesus, o Pirmosios instancijos teismui – vykdyti teisminę kontrolę. Pirmasis pagrindas priimtinas, todėl turi būti nagrinėjamas iš esmės.

Dėl EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimo

34 Ieškovė nurodo argumentus, kurie sutampa su pateiktais dėl ketvirtojo pagrindo pirmosios dalies, ir tvirtina, kad Komisija ginčijamame sprendime nenustatė, jog ginčijama priemonė buvo valstybės pagalba ir kad ji šiuo atžvilgiu padarė vertinimo klaidų.

35 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką priemonę galima laikyti valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, jei įvykdytos keturios sąlygos. Visų pirma, tai turi būti valstybės įsikišimas arba įsikišimas panaudojant valstybinius išteklius. Antra, juo

turi būti suteiktas pranašumas pagalbos gavėjui. Trečia, šis įsikišimas turi turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai. Ketvirta, jis turi arba gali iškraipyti konkurenciją (2003 m. liepos 24 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 75 punktas ir 2008 m. birželio 26 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *SIC prieš Komisiją*, T-442/03, Rink. p. II-1161, 44 punktas).

36 Šioje byloje ieškovė neneigia, kad pirmos dvi sąlygos įvykdytos. Tačiau ji teigia, kad Komisija nenustatė, jog ginčijama priemonė turėjo įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipė arba galėjo iškraipyti konkurenciją.

37 Vertindama šias dvi sąlygas Komisija privalo ne nustatyti pagalbos realią įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai bei realų konkurencijos iškraipymą, o tik išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveikį tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją (2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 44 punktas ir 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-66/02, Rink. p. I-10901, 111 punktas).

38 Nagrinėjamu atveju ginčijamo sprendimo 35–38 konstatuojamose dalyse Komisija nurodė tokius pagrindus, susijusius su poveikiu valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijos iškraipymo galimybe:

„35) Priemonė yra tiesioginė subsidija investicijoms. <…>

36) <…> iš vienos įmonės konkurencingumo padidėjimo, suteikus jai valstybės pagalbą, matyti, kad iškraipoma konkurencija su kitomis tokios pagalbos negavusiomis įmonėmis.

37) Priemonė daro neigiamą įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, jei ji apsunkina importą iš kitų valstybių narių arba palengvina eksportą į kitas valstybes nares. Svarbiausia yra tai, ar pritaikius [ginčijamą] priemonę prekyba Bendrijos vidaus rinkoje plėtotųsi kitaip, ar kiltų grėsmė, kad ji galėtų plėtotis kitaip.

38) Produktu (salyklu), kuriam taikoma aptariama valstybės pagalba, yra intensyviai prekiaujama Bendrijos vidaus rinkoje. 2004 m. [25 ES valstybėse] parduota apie 1,3 mln. tonų salyklo. Tai sudarė apie 15 % viso 2004 m. Bendrijoje pagaminto salyklo kiekio. Šiame rinkos sektoriuje vyksta stipri konkurencija. <…>“

39 Pirmiausia būtina išnagrinėti ieškovės argumentą, kad dėl salyklo gamykloje Eemshavene gaminamo HTST salyklo naujų savybių ji veikia atskiroje rinkoje, t. y. *premium* rūšies salyklo rinkoje, kurioje nekonkuruoja su kitais Bendrijos gamintojais.

40 Atsakydama į šiuo atžvilgiu ieškovės ir Nyderlandų Karalystės per administracinę procedūrą pateiktus argumentus, Komisija nagrinėjo atskiros *premium* rūšies salyklo rinkos egzistavimo klausimą ginčijamo sprendimo 78–89 konstatuojamose dalyse. Remdamasi daugelio nacionalinių salyklo gamintojų sąjungų (Suomijos, Jungtinės Karalystės, Prancūzijos ir Danijos asociacijos) pastabomis, jog atskira *premium* rūšies salyklo rinka neegzistuoja (ginčijamo sprendimo 18, 19, 21 ir 22 konstatuojamose dalyse), Komisija konstatavo, kad salyklas laikomas plataus naudojimo produktu, kurio savybės nedaug tesiskiria ir kurio kokybės reikalavimus nustato alaus daryklos (ginčijamo sprendimo 81 konstatuojama dalis). Ji patvirtino, kad visuose salyklo gamybos statistiniuose duomenų šaltiniuose, pateiktuose per administracinę procedūrą [*Eurostat* (Europos Bendrijų statistikos tarnyba], *Euromalt*, Tarptautinė grūdų

taryba), buvo pateikti tik bendros salyklo rinkos duomenys. Ji patikslino, kad Nyderlandų Karalystė ir ieškovė taip pat nepateikė jokių duomenų apie esamą *premium* salyklo gamybos potencialą arba pagamintą produkciją (ginčijamo sprendimo 87 konstatuojamoji dalis).

41 Akivaizdu, kad vykstant procesui Pirmosios instancijos teisme nei ieškovė, nei Nyderlandų Karalystė nepateikė atskirų su *premium* salyklo gamyba ar prekyba susijusių statistinių duomenų. Be to, jos rėmėsi tik bendros salyklo rinkos duomenimis, neskirdamos „įprasto“ ir *premium* salyklo, kuris yra ieškovės HTST salyklas.

42 Ieškovė tik nurodė *Frontier Economics* 2005 m. spalio mėn. ataskaitą „Holland Malt“ (toliau – „*Frontier Economics* ataskaita“), kurioje, jos teigimu, „buvo patvirtinta, kad tai, jog HTST pardavimai pakeitė dabartinius įprasto salyklo pardavimus, buvo natūralaus rinkos atnaujinimo proceso, kuris bet kuriuo atveju buvo numatytas, dalis“. Be to, pažymėtina, kad *Frontier Economics* ataskaitoje, kurią, be kita ko, užsakė ieškovė pagal posėdyje šalių pateiktą informaciją, taip pat nurodyta, kad: „tikimasi, jog Eemshavene gaminamas HTST salyklas […] bent iš dalies pakeis kitų įprasto salyklo gamintojų, įskaitant ir tuos, kurie turi perteklinių pajėgumų, pardavimus“.

43 Pažymėtina, kad tokie ieškovės ir *Frontier Economics* ataskaitoje nurodyti pareiškimai aiškiai rodo, kad HTST salyklas, kuris priklauso *premium* rūšies salyklui, yra „įprasto“ salyklo pakaitalas, o tai sustiprina Komisijos išvadą, jog ieškovės HTST salyklas konkuruoja su kitų gamintojų salyklu.

44 Todėl darytina išvada, kad ieškovės argumentai, jog egzistuoja atskira *premium* arba HTST salyklo rinka, yra nepagrįsti ir kad Komisija šiuo atžvilgiu nepadarė vertinimo klaidos.

45 Antra, ieškovė teigia, kad Komisija nenustatė, jog ginčijama priemonė turėjo realų poveikį valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms ir, visų pirma, padarė vertinimo klaidą, nes neatsižvelgė į faktą, kad beveik visa naujosios gamyklos Eemshavene produkcija bus eksportuojama į trečiąsias šalis.

46 Šiuo atžvilgiu pirmiausia pažymėtina, kad pagal 37 punkte nurodytus Teisingumo Teismo sprendimus Komisija privalo ne nustatyti pagalbos realią įtaką valstybių narių tarpusavio prekybai, o tik išsiaiškinti, ar ši pagalba gali daryti poveikį tarpusavio prekybai.

47 Antra, pažymėtina, kad kai valstybės suteikta pagalba sustiprina įmonės padėtį, palyginti su kitomis valstybių narių tarpusavio prekyboje konkuruojančiomis įmonėmis, reikia manyti, kad pagalba turėjo įtakos šiai prekybai (žr. 1980 m. rugsėjo 17 d. Sprendimo *Philip Morris prieš Komisiją*, 730/79, Rink. p. 2671, 11 punktą; 2001 m. lapkričio 22 d. Sprendimo *Ferring*, C-53/00, Rink. p. I-9067, 21 punktą ir 37 punkte minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 52 punktą).

48 Kadangi ginčijama priemonė yra subsidija investicijoms, kuriomis siekiama modernizuoti ir padidinti ieškovės gamybos potencialą, ji neišvengiamai sustiprina ieškovės konkurencinę padėtį jos konkurentų atžvilgiu, kurie tokias investicijas turi finansuoti savo lėšomis arba jų iš viso atsisakyti. Be to, *Frontier Economics* ataskaitoje (žr. 42 punktą) nurodytas teiginys, kad gamykloje Eemshavene gaminamas salyklas turi pakeisti kitų Europos gamintojų pardavimus, aiškiai rodo, kad Bendrijos bendrovės yra ieškovės konkurentės.

49 Be to, pažymėtina, kad pati ieškovė pripažįsta, jog dalyvauja valstybių narių tarpusavio prekyboje. Todėl per administracinę procedūrą ji nurodė, kad 2005 m. planavo parduoti 71 540 tonų salyklo Europoje ir kad valstybių narių tarpusavio prekyba sudarė 42 % jos

pardavimų. Be to, negalima pritarti argumentui, kad šiuo atžvilgiu būtina atsižvelgti tik į gamyklą Eemshavene, nes remiantis 47 punkte nurodytais Teisingumo Teismo sprendimais būtina nagrinėti pagalbą gavusios įmonės padidėjusį konkurencingumą, o ne jos atskirų gamybos vienetų padėtį.

50 Pirmosios instancijos teismui pateiktuose dokumentuose pakartotinai nurodydama, kad „beveik visa“ naujosios gamyklos Eemshavene produkcija buvo orientuojama į trečiąsias šalis, ieškovė bet kuriuo atveju netiesiogiai pripažino, kad dalis minėtos produkcijos buvo parduodama Bendrijoje. Tačiau sumažėjęs visų pardavimų vykdant valstybių narių tarpusavio prekybą kiekis arba nedidelė tokių pardavimų dalis, palyginti su bendra įmonės gamyba, nėra svarbūs siekiant įvertinti tokios prekybos poveikį, kadangi pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką nėra ribos arba procentinio dydžio, kurio neviršijus galima manyti, kad valstybių narių tarpusavio prekybai nedaroma įtaka (2005 m. kovo 3 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Heiser*, C-172/03, Rink. p. I-1627, 32 punktas).

51 Be to, pažymėtina, kad Komisija neprivalėjo įrodyti, jog ieškovė iš tiesų eksportavo salyklą į kitas valstybes nares, kadangi pagal nusistovėjusią Teisingumo Teismo praktiką pagalba įmonei, kuri iki šiol nedalyvavo valstybių narių tarpusavio prekyboje, gali sudaryti sąlygas jai patekti į kitos valstybės narės rinką, ir todėl tokia konkurencingumą padidinanti priemonė gali turėti įtakos minėtai prekybai (šiuo atžvilgiu žr. 37 punkte minėto 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją* 117 punktą).

52 Taigi darytina išvada, kad Komisijos nurodytų aplinkybių (žr. 38 punktą), – ieškovės konkurencingumo padidėjimo jos konkurentų atžvilgiu ir fakto, kad salyklas užėmė labai didelę valstybių narių tarpusavio prekybos dalį, – pakanka norint nustatyti, kad ginčijama priemonė gali turėti įtakos valstybių narių tarpusavio prekybai; todėl ieškovės šiuo atžvilgiu pateikti argumentai yra visiškai nepagrįsti.

53 Trečia, ieškovė tvirtina, kad Komisija nenustatė, jog ginčijama priemonė iškraipė konkurenciją. Visų pirma, Komisija neteisingai nustatė savo tyrimui svarbų laikotarpį ir padarė klaidingą išvadą, kad nagrinėjama rinka patyrė nuosmukį. Dėl šių klaidų ji neteisingai manė, kad ginčijama priemonė iškraipė konkurenciją.

54 Dėl konkurencijos iškraipymo sąlygų pirmiausia reikėtų priminti, kad pagalba, dėl kurios išnyksta tam tikros įmonės sąnaudos, kurias ji paprastai būtų turėjusi padengti vykdydama valdymą ar įprastinę veiklą, iš esmės iškraipo konkurencijos sąlygas (žr. 1995 m. birželio 8 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Siemens prieš Komisiją*, T-459/93, Rink. p. II-1675, 48 ir 77 punktus; 1998 m. balandžio 30 d. Sprendimo *Vlaams Gewest prieš Komisiją*, T-214/95, Rink. p. II-717, 43 punktą; 2006 m. lapkričio 23 d. Sprendimo *Ter Lembeek prieš Komisiją*, T-217/02, Rink. p. II-4483, 177 punktą).

55 Teisingumo Teismas taip pat yra nusprendęs, kad pagalba, kuria buvo sumažintos pagalbą gavusios įmonės gamybos įrenginių pertvarkymo išlaidos, suteikė jai konkurencinį pranašumą kitų gamintojų, kurie savo lėšomis lygiai taip pat pertvarkė arba ketino pertvarkyti savo įrenginių gamybos potencialą, atžvilgiu (šiuo atžvilgiu žr. 47 punkte minėto sprendimo *Philip Morris Holland prieš Komisiją* 11 punktą). Todėl Teisingumo Teismo praktika aiškiai patvirtina tai, kad konkurencija *ipso facto* gali būti iškraipyta ne tik dėl valstybės lėšomis sumažintų įmonės valdymo ar įprastinės veiklos vykdymo išlaidų, tačiau taip pat dėl subsidijų, dėl kurių visiškai ar iš dalies pagalbos gavėjas sutaupo išlaidas investicijoms.

56 Todėl darytina išvada, kad ginčijamo sprendimo 35 ir 36 konstatuojamose dalyse Komisijos pateikti argumentai (išdėstyti 38 punkte), t. y. faktas, kad ginčijama priemone siekiama subsidijuoti investicijas ir ja sustiprinamas pagalbos gavėjos konkurencingumas jos konkurentų atžvilgiu, neabejotinai reiškia, kad ginčijama priemonė gali iškraipyti konkurenciją. Vadinasi, ieškovės argumentai dėl reikšmingo laikotarpio, į kurį būtina atsižvelgti atliekant tyrimą, ir klausimo, ar rinka patyrė nuosmukį, neturi jokios reikšmės norint nagrinėjamu atveju įvertinti poveikį konkurencijai, kadangi jie nepaneigia fakto, kad subsidija sustiprinamas jos konkurencingumas konkurentų atžvilgiu, todėl juos reikia atmesti, nes jie nereikšmingi.

57 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, jog Komisija teisingai nustatė, kad ginčijama priemonė galėjo daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją, ir todėl, kad ginčijama priemonė buvo valstybės pagalba EB 87 straipsnio 1 dalies prasme, taigi visi ieškovės argumentai dėl minėtos nuostatos pažeidimo turi būti atmesti.

Ginčijamo sprendimo motyvavimas dėl poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijai

58 Kalbant apie pareigą motyvuoti, kaip apibrėžta EB 253 straipsnyje, pažymėtina, kad iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, jog pareigos motyvuoti apimtis priklauso nuo nagrinėjamo akto pobūdžio ir nuo jo priėmimo aplinkybių (1996 m. spalio 22 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Skibsværftsforeningen ir kt. prieš Komisiją*, T-266/94, Rink. p. II-1399, 230 punktas, 2003 m. kovo 6 d. Sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land Nordrhein-Westfalen prieš Komisiją*, T-228/99 ir T-233/99, Rink. p. II-435, 278 punktas). Akto motyvavimas turi aiškiai atspindėti aktą priėmusios institucijos motyvus, kad suinteresuotieji asmenys galėtų suprasti jo priėmimo priežastis, o teismas – įvertinti šio akto pagrįstumą, nereikalaudamas tiksliai nurodyti visų atitinkamų teisinių aplinkybių ir faktinių duomenų, nes tai, ar akto motyvavimas tenkina EB 253 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinama atsižvelgiant ne tik į jo tekstą, bet ir jo teisinį bei faktinį kontekstą (1957 m. kovo 20 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Geitling prieš Aukščiausiąją Valdybą*, 2/56, Rink. p. 9, 37, ir 2004 m. birželio 22 d. Sprendimo *Portugalija prieš Komisiją*, C-42/01, Rink. p. I-6079, 66 punktas).

59 Konkrečiau kalbant apie sprendimą valstybės pagalbos srityje, iš nusistovėjusios teismų praktikos matyti, kad tam tikrais atvejais, nors iš pačių aplinkybių, kuriomis pagalba buvo suteikta, aišku, kad ji daro poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipo arba gali iškraipyti konkurenciją, Komisija turi bent jau nurodyti šias aplinkybes savo sprendimo motyvuose (20 punkte minėto sprendimo *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabriek prieš Komisiją* 24 punktas, 20 punkte minėto sprendimo *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją* 66 punktas ir 58 punkte minėto sprendimo *Westdeutsche Landesbank Girozentrale ir Land-Nordrhein Westfalen prieš Komisiją* 292 punktas).

60 Nagrinėjamu atveju Komisija aiškiai nurodė svarbias aplinkybes, kurių, kaip Pirmosios instancijos teismas nusprendė 52 ir 56 punktuose, pakanka įrodyti, kad ginčijama priemonė galėjo turėti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją.

61 Ieškovė negali pagrįstai teigti, kad pagal jos nurodytą teismų praktiką (žr. 20–22 punktus) Komisija privalo atlikti šiuo klausimu išsamesnį tyrimą.

62 Kalbant apie 20 punkte minėtą sprendimą *Nyderlandai ir Leeuwarder Papierwarenfabrik prieš Komisiją* (24 punktas), Teisingumo Teismas nurodė, kad ginčijamame sprendime nebuvo pateikta jokios informacijos apie padėtį nagrinėjamoje rinkoje, pagalbos gavėjos padėtį šioje rinkoje, prekybos kryptis ir įmonės eksportą. Teisingumo Teismas nurodė veiksnius, kurie galėjo būti svarbūs vertinant poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai byloje, kurioje buvo priimtas tas sprendimas, ir pabrėžė, kad Komisija nė vieno iš jų nenagrinėjo. Tačiau iš minėto sprendimo visiškai neaišku, kad Komisija kiekvienu konkrečiu atveju turėtų vertinti šiuos veiksnius.

63 Panašiai Teisingumo Teismas ir Pirmosios instancijos teismas šiuo atžvilgiu jau yra nusprendę, jog Komisijai pakanka nustatyti, kad nagrinėjama pagalba gali daryti poveikį valstybių narių tarpusavio prekybai ir iškraipyti konkurenciją, ir ji neprivalo apibrėžti aptariamos rinkos ir analizuoti jos struktūros bei atsirandančių konkurencijos santykių (šiuo atžvilgiu žr. 47 punkte minėto sprendimo *Philip Morris Holland prieš Komisiją* 9–12 punktus ir 2000 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Alzetta ir kt. prieš Komisiją*, sujungtose bylose T-298/97, T-312/97, T-313/97, T-315/97, T-600/97–T-607/97, T-1/98, T-3/98–T-6/98 ir T-23/98, Rink. p. II-2319, 95 punktą).

64 Kalbant apie 20 punkte minėtą sprendimą *Italija ir Sardegna Lines prieš Komisiją*, iš šio sprendimo 69 punkto aišku, kad Komisijos sprendimo, priimto 1997 m. ir susijusio su Sardinijos (Italija) laivybos sektoriumi, panaikinimo pagrindas buvo tas, kad Komisija nepaaiškino, kodėl Sardinijos laivų savininkams skirtos pagalbos schema galėjo turėti poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai nagrinėjamame sektoriuje, visų pirma

atsižvelgiant į faktą, kad kabotažas Bendrijoje buvo liberalizuotas tik praėjus dvejiems metams po minėto sprendimo priėmimo. Todėl šis panaikinimo pagrindas, kuris buvo konkrečiai susijęs su minėta byla, negali turėti įtakos vertinant ginčijamą sprendimą, susijusį su sektoriumi, kuriam taikomos laisvą prekių judėjimą reglamentuojančios taisyklės.

65 Ieškovė taip pat negali remtis 20 punkte minėtu sprendimu *Vokietija ir kt. prieš Komisiją* savo argumentams pagrįsti. Visų pirma, byla, kurioje buvo priimtas šis sprendimas, buvo susijusi su banko garantija, skirta suteikti galimybę įmonei pagalbos gavėjai įsigyti pagrindinę kitos įmonės kapitalo dalį, tai reiškia, jog faktinės aplinkybės akivaizdžiai skiriasi, palyginti su nagrinėjamu atveju. Iš tiesų šioje byloje ginčijama priemonė yra investicija, kuria siekiama pagerinti ir padidinti pagalbos gavėjos gamybą, todėl susijusios aplinkybės, kurias Komisija turi nurodyti ginčijamame sprendime, nėra tapačios dominuojančioms byloje, kurioje buvo priimtas 20 punkte minėtas sprendimas *Vokietija ir kt. prieš Komisiją*. Be to, nors šioje byloje Komisija pateikė konkrečių duomenų apie įsigytą įmonę, Teisingumo Teismas, atlikdamas vertinimą, kurio metu priėjo prie išvados, jog motyvavimas nepakankamas, didelę svarbą vis dėlto teikė faktui, kad Komisijos tyrimas buvo susijęs tik su įsigyta įmone ir kad visiškai nebuvo įvertinta pagalbą gavusios įmonės padėtis. Nagrinėjamu atveju visas Komisijos tyrimas skirtas pagalbą gavusiai įmonei.

66 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas yra pakankamai motyvuotas, kiek tai susiję su poveikiu valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijai.

67 Todėl pirmąjį pagrindą ir ketvirtojo pagrindo pirmą dalį, kuriais remiasi ieškovė, reikia atmesti.

2. *Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo antros dalies dėl šiuo atžvilgiu nepakankamo motyvavimo*

68 Pirmosios instancijos teismas mano, kad antrąjį pagrindą, susijusį su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo antrą dalį, susijusią su nepakankamu motyvavimu kalbant apie EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto taikymą, tikslinga nagrinėti kartu.

69 Antrąjį pagrindą sudaro keturios dalys. Pirma dalis susijusi su neteisingu gairių aiškinimu ir taikymu. Antroje dalyje teigiama, kad nėra tinkamos pusiausvyros tarp ginčijamos priemonės naudingų pasekmių ir jos poveikio valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms. Trečia dalis susijusi su klaidingu subsidijos poveikio pajėgumams salyklo pramonėje įvertinimu. Ketvirtoje dalyje teigiama, kad neatsižvelgta į įvykius ir raidą nuo sprendimo suteikti subsidiją priėmimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas.

70 Pirmą ir trečią antrojo pagrindo dalis būtina nagrinėti kartu, nes nagrinėjant pirmą dalį taip pat reikia įvertinti klausimus, susijusius su esamu ir numatomu gamybos potencialu, taip pat faktu, kad ginčijama priemone siekiama padidinti ieškovės gamybos pajėgumą.

Dėl pirmos ir trečios dalių, susijusių atitinkamai su neteisingu gairių aiškinimu bei taikymu ir klaidingu vertinimu dėl perteklinių pajėgumų

Šalių argumentai

71 Ieškovė teigia, kad investicijų pobūdis ir susiję produktai aiškiai rodo ją turint tinkamų galimybių šiuos produktus parduoti rinkoje gairių 4.2.5 punkto prasme. Tai visų pirma susiję su augančiomis rinkomis už Bendrijos ribų, todėl investicijų poveikis gamybos pajėgumams salyklo rinkoje Bendrijoje yra neutralus arba daugių daugiausia nežymus.

72 Kalbant apie susijusius produktus ieškovė teigia, kad nagrinėjama salyklo gamykla gamins tik HTST salyklą, naujoviškos rūšies salyklą. Ji kritikuoja Komisiją dėl to, kad šioji daugiau nesvarstė, ar buvo galima rasti tinkamų galimybių parduoti *premium* rūšies salyklą rinkoje.

73 Kalbant apie investicijų pobūdį, ieškovė teigia, kad investicijos jai suteikė galimybę atnaujinti savo salyklo gamybos įrenginius ir perkelti gamybą iš neveiksmingų žemyninių zonų į pajūrį, kur lengvai pasiekiami salykliniai miežiai. Ji teigia, kad dėl naujų gamyklos Eemshavene pajėgumų nemažą pardavimų dalį galima nukreipti į eksporto rinką ir patenkinti vis didėjančią alaus daryklų užsakomų didelių salyklo kiekių paklausą, o tai patvirtina, kad randama ir toliau bus ieškoma tinkamų galimybių šiuos produktus parduoti rinkoje.

74 Kalbant apie esamų ir numatomų gamybos pajėgumų Bendrijos salyklo rinkoje vertinimą, ieškovė iš esmės mano, kad Komisija neteisingai uždraudė nagrinėjamą

pagalbą, nes buvo akivaizdu, kad Bendrijos ir pasaulio salyklo rinkose buvę pertekliniai pajėgumai nebuvo struktūriniai ir artimiausioje ateityje būtų buvę ištaisyti.

75 Šiuo atžvilgiu ji pabrėžia, kad salyklo sektoriui Bendrijoje būdinga tendencija – perkelti neveiksmingų toli nuo jūros esančių salyklo gamyklų pajėgumus į modernias patalpas, esančias uostuose arba arti svarbių laivybos kelių, kur lengvai pasiekiami salykliniai miežiai. Remdamasi 2005 m. balandžio 22 d. *RM International* ataskaita dėl salyklo rinkos (toliau – „*RM International* ataskaita“) ir įvairiomis H. M. G. ataskaitomis, ji teigia, kad visų pirma dėl šio modernizavimo proceso vis daugiau pajėgumų buvo orientuojama į salyklo eksportą į trečiąsias šalis, o ne į prekybą Bendrijos viduje, ir buvo nustatytas ryškesnis skirtumas tarp toli nuo uostų esančių salyklo gamyklų, savo produkciją tiekiančių Bendrijos nacionalinėms rinkoms, ir modernių gamyklų, kurios savo produkciją tiekia į augančias eksporto rinkas už Bendrijos ribų. Antra, šį procesą sustiprina tai, kad salyklo gamintojai susiduria su vis didėjančia alaus daryklų užsakomų didelių salyklo kiekių paklausa ir tik modernios uostuose esančios salyklo gamyklos gali patenkinti šį poreikį. Trečia, ieškovė tvirtina, kad dėl šio proceso vis daugiau gamyklų statoma tose vietose, kuriose galima lengvai gauti salyklinių miežių, o ne ten, kur tokios prieigos nėra, dėl to salyklo gamyklos, kurioms salykliniai miežiai nėra lengvai pasiekiami, turi būti uždarytos ir pakeistos modernizuotomis arti salyklinių miežių šaltinių esančiomis gamyklomis.

76 Šiuo atžvilgiu ieškovė mano, kad pirmiausia nėra nieko, kas galėtų paremti Komisijos išvadą, jog nagrinėjama investicija gali turėti neigiamo poveikio salyklo gamybos pajėgumams ir valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms. Ji teigia, kad dalis naujos gamyklos Eemshavene, orientuojamos į Europos rinką, pajėgumų pakeičia žemyninėje zonoje esančių gamyklų, kurios buvo uždarytos Lishaute ir Vageningene, pajėgumus. Ji patvirtina, kad papildomi gamyklos Eemshavene pajėgumai yra 55 000 tonų.

77 Šiam argumentui pagrįsti ji nurodo pardavimų lentelę, pateiktą 2006 m. gruodžio 6 d. ataskaitoje „*Deloitte* atlikta HM pardavimų apžvalga“, kurioje matyti, kad 2006 m. salyklo gamyklos Eemshavene gamybos našumas buvo beveik 112 220 tonų, 79 449 tonų buvo parduota Bendrijai nepriklausančioms šalims, o 32 767 tonų skirta

Bendrijos nacionalinėms rinkoms, iš ko aišku, kad visi nauji gamyklos Eemshavene pajėgumai bus beveik išimtinai nukreipti į Bendrijai nepriklausančių šalių rinkas.

78 Ji kritikuoja Komisiją dėl to, kad ši nesiėmė dinamiškos strategijos ir neįvertino subsidijos poveikio atsižvelgiant į rinkos raidą ir bendrą šios rinkos ciklišumą. Ji atkreipia dėmesį į tai, kad tokia orientacija į ateitį taip pat numatyta gairių 4.2.5 punkto tekste, kuriame nustatyta, kad Komisija turi įvertinti, ar yra galimybių parduoti rinkoje, atsižvelgiant į esamus ir numatomus pajėgumus salyklo rinkoje. Ji nurodo 1996 m. gruodžio 12 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimą *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją* (T-380/94, Rink. p. II-2169), kuriame Pirmosios instancijos teismas patvirtino Komisijos taikytą dinamišką įvertinimo metodą, susijusį su galimomis dinamiškomis tendencijomis laikui bėgant net vėliau už naujiems tekstilės pajėgumams į rinką pateikti numatytą datą.

79 Ieškovė teigia, kad Komisija šioje byloje tokio įvertinimo neatliko, nes neatsižvelgė į su salyklo rinka susijusias ataskaitas, visų pirma *RM International* ataskaitą, kuriose buvo nurodyta, kad 2005 m. ir 2006 m. salyklo rinka Bendrijoje patyrė svarbių struktūrinių pokyčių ir kad dėl numatomos vis didėjančios alaus gamybos bei salyklo paklausos netrukus viršys pasiūlą. Ji mano, kad Komisija turėjo dėmesį sutelkti į laikotarpį po to, kai gamykla Eemshavene būtų pasiekusi didžiausią pajėgumą, t. y. 2006 m. ir vėliau.

80 Ieškovė taip pat kritikuoja Komisiją dėl to, kad ši neatsižvelgė į H. M. G. ataskaitas, visų pirma į 2006 m. liepos 13 d. padėties salyklo rinkoje ataskaitą (toliau – „2006 m. liepos mėn. G. ataskaita“), kurioje nurodyta, kad, „kalbant apie salyklo pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą, galima teigti, kad didelių perteklinių pajėgumų nebėra <…>; vis dar esantys pertekliniai pajėgumai patenka į leistinas ribas“. Ieškovė taip pat tvirtina, kad per susitikimus, kuriuose ji dalyvavo su Komisija, H. M. G. atkreipė Komisijos dėmesį į

akivaizdų radikalų pokytį rinkoje nuo 2006 m. pradžios iki 2006 m. liepos mėnesio, dėl ko buvo atkurta salyklo pasiūlos ir paklausos pusiausvyra.

81 Ieškovė teigia, kad Komisija neteisingai įvertino eksporto į Bendrijai nepriklausančių šalių rinkas augimo perspektyvas. Jos teigimu, Komisija klaidingai manė, kad augančią salyklo paklausą Pietryčių Azijoje galėjo patenkinti Australija, kad į augančias salyklo rinkas Pietų Amerikoje bei Afrikoje produkciją tieks naujos gamyklos Argentinoje ir jų poreikius patenkins *Mercosur* plėtra į Venesuelą ir „galbūt" kitas Pietų Amerikos šalis.

82 Ji mano, kad jos produkcijos realizavimo vietos besivystančiose Bendrijai nepriklausančių šalių rinkose turėtų būti laikomos papildomomis. Ji teigia, kad nors ji ir iš dalies konkuruotų šiose rinkose su Bendrijos salyklo gamintojais, sprendimai, kuriuos laikydamasi gairių paprastai priima Komisija, rodo, kad tuo negalima grįsti atsisakymo paskelbti ginčijamą priemonę suderinama su bendrąja rinka.

83 Kalbant apie galimybę savo veiklą vėl nukreipti į Bendrijos rinką, minimą ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamoje dalyje, ji pabrėžia, kad tai nėra pagrįstai numatyta, nes ji rado ir teberanda pakankamai galimybių parduoti savo produktus rinkoje ir kad toliau gaus pelno iš augančių rinkų Bendrijai nepriklausančiose šalyse.

84 Ji nurodo 2006 m. lapkričio mėn. H. M. G. padėties salyklo pramonėje ataskaitą, pagal kurią teorinius viso pasaulio pajėgumus visiškai absorbuos ir net viršys salyklo paklausa pasaulyje 2007 m., ir dėl to ateityje rinkoje trūks salyklo.

85 Ji abejoja, ar eksporto licencijų skaičius yra patikimas šaltinis norint pagrįsti išvadas dėl Bendrijos dalies pasaulinėje salyklo prekyboje. Ji mano, kad sumažėjęs Bendrijoje įgytų eksporto licencijų skaičius taip pat gali būti susijęs su laikinu salyklinių miežių trūkumu Bendrijoje. Todėl šis skaičius nėra tinkamas rodiklis kalbant apie Bendrijos galimybę padidinti savo dalį pasaulinėje salyklo prekyboje. Ji teigia, kad su gamybos potencialu susijusius skaičius visuomet reikėtų aiškinti ir analizuoti atsižvelgiant į Bendrijos salyklo pramonės struktūrinius pokyčius.

86 Ieškovė ginčija Komisijos naudotą metodą pertekliniams pajėgumams salyklo rinkoje apskaičiuoti, visų pirma nurodytą 98 % gamybos potencialo panaudojimą, kuris, jos manymu, teisingai neatspindi gamybos pajėgumų Bendrijoje. Iš tiesų Komisija neatsižvelgė į faktą, kad beveik nė viena gamykla nevykdys gamybos ištisus metus, kadangi buvo reguliariai vykdomi remonto ir modernizavimo darbai. Nors ir pripažįsta, kad neturi tikslių duomenų apie bendrą gamybos potencialo panaudojimo lygį, ieškovė mano, kad jis tikriausiai yra mažesnis nei 98 %.

87 Ji kritikuoja Komisiją dėl fakto, kad ginčijamame sprendime pateiktas investicijų poveikio Bendrijos salyklo rinkos gamybos potencialui vertinimas iš esmės pagrįstas salyklo gamintojų, jos konkurentų, todėl turinčių komercinį interesą prieštarauti jos gamybos pajėgumų modernizavimui, asociacijos *Euromalt* pateiktais duomenimis. Ji teigia, kad *Euromalt* raštuose nenurodyta, kaip buvo apskaičiuoti salyklo gamybos pajėgumai, salyklo paklausa ir kad Komisija turėjo patikrinti skaičiavimams atlikti naudotus metodus ir įvertinti, ar jie teisingai atspindėjo esamus salyklo pramonės gamybos pajėgumus.

88 Nyderlandų Karalystė pritaria ieškovės argumentams.

89 Komisija nesutinka su ieškovės ir Nyderlandų Karalystės argumentais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

90 Pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą Komisijai leidžiama, nukrypstant nuo EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatyto bendrojo draudimo, bendrajai rinkai neprieštaraujančia laikyti „pagalbą, skirtą tam tikros ekonominės veiklos rūšių arba tam tikrų ekonomikos sričių plėtrai skatinti, jei ji netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“.

91 Gairių 4.2.5 punkte nustatyta, kad „jokia pagalba negali būti suteikta pagal 4.2.3 arba 4.2.4 punktą, jei nepakankamai įrodyta, kad galima rasti tinkamų galimybių parduoti atitinkamus produktus rinkoje [;] tokių įrodymų svarba turi būti tinkamai įvertinta atsižvelgiant į atitinkamus produktus, investicijų rūšį, taip pat esamą bei numatomą gamybos potencialą“.

92 Pabrėžtina, kad taikydama EB 87 straipsnio 3 dalį Komisija turi plačius vertinimo įgaliojimus, apimančius sudėtingus ekonominius ir socialinius vertinimus, kurie turi būti atliekami atsižvelgiant į Bendrijos kontekstą. Šiems vertinimo įgaliojimams taikoma teisminė kontrolė skirta tik įvertinti, ar laikomasi procedūrinių ir motyvavimo taisyklių, patikrinti nurodytų faktinių aplinkybių tikslumą bei nustatyti, ar yra teisės klaida, akivaizdi faktinių aplinkybių vertinimo klaida bei piktnaudžiavimas įgaliojimais (37 punkte minėto 2004 m. balandžio 29 d. Sprendimo *Italija prieš Komisiją*, C-372/97, Rink. p. I-3679, 83 punktas ir 2006 m. balandžio 6 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke prieš Komisiją*, T-17/03, Rink. p. II-1139, 41 punktas).

93 Be to, Komisija gali nustatyti savo diskrecijos vykdymo gaires, pavyzdžiui, tokias, kaip nagrinėjamos, tačiau jose turi būti gairių, kurių ši institucija turi laikytis, kriterijai (šiuo atžvilgiu žr. 54 punkte minėto 1998 m. balandžio 30 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Vlaams Gewest prieš Komisiją* 79 punktą ir 92 punkte minėto sprendimo *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke prieš Komisiją* 42 punktą).

94 Šioje byloje Komisija pirmiausiai nagrinėjo, ar Bendrijos ir pasaulio salyklo rinkose buvo perteklinių pajėgumų, taip pat susijusias priežastis bei pasekmes.

95 Ginčijamo sprendimo 56 konstatuojamoje dalyje Komisija pateikė iš *Euromalt* gautą lentelę, susijusią visų pirma su esamais pertekliniais pajėgumais pasaulio salyklo rinkoje. Šioje lentelėje nurodyta, kad minėti pertekliniai pajėgumai buvo 534 000 tonų 2004 m. ir 1 950 000 tonų 2006 metais.

96 Ginčijamo sprendimo 68 konstatuojamoje dalyje Komisija nurodo:

„<…> 2005–2006 m. salyklo sektoriaus pelningumas Bendrijoje labai nukris, nes daug įmonių, tik iš dalies padengiančių gamybos išlaidas, patiria nuostolių. Spėjama, kad dėl pelningumo sumažėjimo 2006 m. pavasarį stambus Vokietijos salyklo gamintojas *Weissheimer* <…> kreipėsi dėl bankroto. Uždarytos ir kitos salyklo gamyklos, tarp jų keturios Jungtinės Karalystės, dvi Vokietijos ir viena Prancūzijos gamykla. Tai buvo senos stambioms įmonėms priklausančios gamyklos. Kai kurie salyklo gamintojai nusprendė laikinai sustabdyti dalį savo gamybos linijų. Kitais atvejais senas salyklo gamyklas keičia naujos. <…>“

97 Ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoje dalyje Komisija padarė tokią išvadą:

„<…>, kad 2002–2004 m. [Bendrijos] gamybos potencialas buvo panaudojamas ne mažiau kaip 98 %. <…> 2005 m. gamybos potencialo panaudojimas sumažėjo: Bendrijoje buvo pagaminta 8,4 mln. tonų salyklo, nors potencialiai buvo galima pagaminti iki 8,8 mln. tonų. Numatoma, kad per 2006–2007 m. sezoną bus pagaminta 8 mln. tonų, kai gamybos potencialas sudaro 8,8 mln. tonų. Šie rodikliai rodo salyklo

gamybos įmonių reakciją į mažą pelningumą, t. y. jų sprendimą gaminti mažiau salyklo ir laikinai sustabdyti gamybos linijas. <…>."

98 Galiausiai ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamoje dalyje Komisija patikslina, kad:

„<…> Atrodo, kad 2006 m. viduryje Bendrijoje buvo atkurta salyklo gamybos ir faktinės paklausos pusiausvyra, nes salyklo gamintojai išmoko riboti gamybą ir neviršyti galimų pardavimo kiekių. Tačiau, net ir uždarius senas salyklo gamyklas, bendra salyklo pasiūla Bendrijoje vis dar viršija faktinę paklausą maždaug 600 000 tonų. <…> Taigi Komisija neturi aiškių įrodymų, kad esama perteklinių pajėgumų padėtis galėtų greitai pasikeisti."

99 Taigi Komisija, paaiškinusi, kad Bendrijoje esančius perteklinius pajėgumus iš esmės lemia per mažai galimybių realizuoti produkciją Bendrijos bei pasaulio salyklo rinkose, išnagrinėjo Nyderlandų Karalystės ir ieškovės argumentus, kad nagrinėjamų investicijų pobūdis reiškia, jog pagalba daro didesnį poveikį prekybai su trečiosiomis šalimis, o ne valstybių narių tarpusavio prekybai. Šiuo atžvilgiu ginčijamo sprendimo 75 konstatuojamoje dalyje Komisija nurodė, kad „Bendrijos salyklo rinkoje yra didelė grupė tiekėjų, savo produkciją parduodančių tiek vidaus rinkoje, tiek už jos ribų[; kad ieškovė] priklauso šiai kategorijai, nes yra įsikūrusi jūrų uoste, iš kurio gali produkciją tiekti į bendrąja rinką ir už jos ribų. [<…> kad savo 2003 m. rugpjūčio mėn. verslo plane [ieškovė] nurodė, kad 2005 m. ketina Europos šalims parduoti 71 540 tonų produkcijos". Ginčijamo sprendimo 76 konstatuojamoje dalyje Komisija patikslina, kad „gali susiklostyti aplinkybės, kai salyklo gamintojai, savo produkciją eksportuojantys į Bendrijai nepriklausančias šalis [kaip ir ieškovė], nerastų pirkėjų savo produkcijai ir galbūt bandytų šią produkciją parduoti Bendrijos vidaus rinkoje[;] gali būti ir atvirkščiai [<…>;] šiuo atžvilgiu yra ryšys, todėl pokyčiai už Bendrijos ribų daro įtaką Bendrijos vidaus rinkai, ir atvirkščiai".

100 Be to, kalbant apie nagrinėjamus produktus, Komisija išnagrinėjo ir atmetė ieškovės bei Nyderlandų Karalystės argumentus, susijusius su atskiros rinkos ir todėl atskirų *premium* rūšies salyklo realizavimo rinkų buvimu.

101 Galiausiai Komisija ginčijamo sprendimo 89 konstatuojamoje dalyje patvirtino, kad:

„Remdamasi <…> išvadomis dėl perteklinių pajėgumų salyklo rinkoje, galimo aptariamos valstybės pagalbos priemonės poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir aiškiai apibrėžiamos atskiros *premium* salyklo rinkos nebuvimo, Komisija mano, kad pagalbos priemonė neatitinka gairių 4.2.5 punkto, kuris draudžia teikti pagalbą investicijoms į produktus, jei nėra tinkamų galimybių šiuos produktus parduoti rinkoje.“

102 Antrojo pagrindo pirmoje ir trečioje dalyse ieškovė iš esmės kritikuoja Komisiją dėl to, kad ji klaidingai išaiškino ir pritaikė gaires vertindama tinkamų galimybių parduoti produktus rinkoje buvimą bei padarė akivaizdžių vertinimo klaidų nustatydama perteklinius pajėgumus salyklo rinkoje.

103 Atsižvelgiant į tai, kad Komisijos išvada dėl tinkamų galimybių parduoti nebuvimo iš esmės grindžiama jos išvada, jog produkcija buvo perteklinė atsižvelgiant į salyklo paklausą, pirmiausia būtina šiuo atžvilgiu ginčijamą sprendimą išnagrinėti iš esmės.

— Dėl perteklinių pajėgumų salyklo rinkoje

104 Šalys neginčija, kad salyklo rinka yra pasaulinė, kaip patvirtinta prie šalių rašytinių pastabų pridėtuose šaltiniuose. Be to, kaip nustatyta 44 punkte, ieškovė neįrodė, kad egzistuoja atskira HTST arba *premium* salyklo rinka. Taip pat jos teiginys, kad „HTST pardavimai pakeičia esamus įprasto salyklo pardavimus“, tai iš esmės reiškia, kad ji gali parduoti HTST salyklą pirkėjams, kuriems anksčiau visiškai ar iš dalies būdavo tiekiamas įprastas salyklas, patvirtina Komisijos išvadą, jog ieškovė konkuruoja su kitais gamintojais dėl tų pačių pardavimo rinkų.

105 Ieškovė visų pirma tvirtina, kad Komisija padarė išvadą dėl perteklinių pajėgumų Bendrijos rinkoje buvimo iš esmės remdamasi iš jos konkurentų interesus atstovaujančios organizacijos *Euromalt* gautais duomenimis, ignoruodama kitą informaciją.

106 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad Komisija ginčijamame sprendime rėmėsi faktiniais Bendrijos salyklo rinkos gamybos potencialo ir produkcijos rodikliais 2002–2005 m. bei atsižvelgė į informaciją, pateiktą 2004-2005 m. H.M.G ataskaitoje, grindžiamą nacionaline statistika ir *Euromalt* bei *Eurostat* duomenimis. Šie skaičiai rodo, kad pertekliniai pajėgumai 2002 m. ir 2004 m. sudarė ne mažiau kaip 200 000 tonų, tai reiškia, kad, atsižvelgiant į 8,6 mln. tonų gamybą 2002 m. ir 8,8 mln. tonų gamybą 2004 m., gamybos potencialas buvo panaudojamas 98 %. 2003 m. pertekliniai pajėgumai sudarė tik 37 000 tonų – gamybos potencialas buvo panaudojamas 99,6 %. Komisija pridūrė, kad „Frontier Economics“ ataskaitoje pateikiami panašūs panaudojimo skaičiai. Be to, kaip šaltinį cituodama 2006 m. gegužės 2 d. H. M. G. ataskaitą (toliau – „2006 m. gegužės mėn. G. ataskaita“), ji nurodė, kad „2005 m. gamybos potencialo panaudojimas sumažėjo: Bendrijoje buvo pagaminta 8,4 mln. tonų salyklo, nors potencialiai buvo galima pagaminti iki 8,8 mln. tonų[;] kalbant apie 2006–2007 m. sezoną, bus pagaminta 8 mln. tonų, kai gamybos potencialas sudaro 8,8 mln. tonų“. Komisija padarė išvadą, kad šie rodikliai rodo salyklo gamybos įmonių reakciją į mažą pelningumą, t. y. jų sprendimą gaminti mažiau salyklo ir laikinai uždaryti gamyklas. Ji pridūrė, kad numatomus 2006–2007 m. rodiklius iš dalies paaiškina prastas salyklui

skirtų miežių derlius. Ji patvirtino, kad 2002–2004 m. duomenys rodo, jog techniškai galima panaudoti ne mažiau kaip 98 % turimo gamybos potencialo (ginčijamo sprendimo 70 ir 71 konstatuojamos dalys).

107 Visų pirma pabrėžtina, kad Komisija rėmėsi įvairiais šaltiniais, kuriuose buvo vieningai teigiama, jog Bendrijos salyklo rinkoje buvo didelių perteklinių pajėgumų, kurie 2005 m. Išaugo, palyginti su 2002–2004 m. laikotarpiu. Be to, Komisija nurodė, kad remiantis 2006 m. gegužės mėn. G. ataskaita pertekliniai pajėgumai 2006–2007 m. Bendrijos rinkoje pasieks rekordinį lygį ir sieks 800 000 tonų arba 9 % visos gamybos. Todėl ieškovės argumentas, kad Komisijos išvada dėl perteklinių pajėgumų buvimo padaryta iš esmės remiantis *Euromalt* duomenimis, yra visiškai nepagrįstas.

108 Antra, pabrėžtina, jog Komisijos poziciją, kad Bendrijoje buvo struktūrinių perteklinių pajėgumų atsižvelgiant į pardavimo rinkas, aiškiai patvirtina 2006 m. liepos mėn. G. ataskaita, kurią keletą kartų nurodo ieškovė. Šioje ataskaitoje nurodyta, kad:

„Nuo 2004 m., ypač 2005 m. ir 2006 m., Bendrijos pramonėje buvo daugiau nei milijonas tonų perteklinės produkcijos, kurios buvo neįmanoma parduoti. <…> 2005 m. gamintojai patyrė daug nuostolių ir tikriausiai patirs dar daugiau 2006 metais. Tačiau salyklo gamintojai daugelyje šalių – Prancūzijoje, Vokietijoje ir Jungtinėje Karalystėje – pradėjo mažinti produkciją, o ne pardavinėti salyklą už visiškai nepelningą kainą“.

109 Trečia, ieškovė ir Nyderlandų Karalystė kritikuoja Komisiją dėl to, kad ji neatsižvelgė į 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje pateiktus teiginius, jog „kalbant apie salyklo pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą, galima teigti, kad didelių perteklinių pajėgumų nebėra“, ir kad bet kokie vis dar esantys pertekliniai pajėgumai patenka į leistinas ribas.

110 Pažymėtina, kad 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitos atitinkamos ištraukos tekstas yra toks:

„Atidarius naujas ir uždarius ankstesnes gamyklas šiuo metu Bendrijoje pagaminama 8,8 mln. tonų salyklo, palyginti su apskaičiuotu 8,2 mln. tonų, įskaitant eksportą, panaudojimu, t. y. 93,2 % gamybos pajėgumų <…>. Kalbant apie salyklo pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą, galima teigti, kad didelių perteklinių pajėgumų nebėra. Salyklo gamintojai mažiau palankiose rinkose išmoko riboti gamybą ir neviršyti galimų pardavimo kiekių, todėl bet koks salyklo kainai daromas spaudimas nebus susijęs su per didele pasiūla“

111 Iš to galima daryti išvadą, kad netgi remiantis nagrinėjama 2006 m. liepos 13 d. ataskaita pertekliniai pajėgumai, buvę Bendrijos rinkoje jos rengimo metu, sudarė 600 000 tonų. Šis skaičius buvo didžiausias laikotarpiu, į kurį Komisija sutelkė dėmesį atlikdama tyrimą (2003–2006 m.), ir, be to, rodė, kad Bendrijoje pertekliniai pajėgumai vis didėjo, atsižvelgiant į tai, kad 2005 m., kaip nurodyta ginčijamame sprendime, šis skaičius siekė tik 400 000 tonų (žr. 106 punktą). Įrodymus, pagrindžiančius teiginį, kad „kalbant apie salyklo pasiūlos ir paklausos pusiausvyrą, galima teigti, kad didelių perteklinių pajėgumų nebėra“, paneigia tiesioginis ginčijamo sprendimo priėmimo kontekstas. Iš tiesų, atsižvelgiant į pirma, rekordinį perteklinių pajėgumų dydį (600 000 tonų), nurodytą toje pačioje ataskaitos pastraipoje, antra, teiginį, kad kai kurie gamintojai išmoko riboti gamybą ir neviršyti galimų pardavimo kiekių, ir, trečia, nurodomą pasiūlos ir paklausos, o ne pajėgumų ir paklausos, pusiausvyrą, pažymėtina, kad pokytis, apie kurį buvo siekiama informuoti nagrinėjamoje pastraipoje, susijęs su sumažėjusiu gamybos perviršiu (arba per didele pasiūla) Bendrijoje, o ne su sumažėjusiais pertekliniais pajėgumais.

112 Pažymėtina, kad Komisija paminėjo sumažėjusią perteklinę gamybą Bendrijoje, kai ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamoje dalyje padarė išvadą, jog „atrodo, kad 2006 m. viduryje Bendrijoje buvo atkurta salyklo gamybos ir faktinės paklausos pusiausvyra, nes salyklo gamintojai išmoko riboti gamybą ir neviršyti galimų pardavimo kiekių“. Šiuo

atžvilgiu kaip šaltinį ji nurodo 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitą. Tačiau nors Komisija, nebūdama įpareigota, gali atsižvelgti į nepriklausomų ekspertų ataskaitas ir pateiktus duomenis, tai neatleidžia jos nuo pareigos vertinti jų darbą, kadangi pagrindinė ir išimtinė užduotis yra, kontroliuojant Bendrijos teismams, užtikrinti EB 87 straipsnio laikymąsi ir EB 88 straipsnio įgyvendinimą (šiuo klausimu žr. 2004 m. rugsėjo 16 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Valmont prieš Komisiją*, T-274/01, Rink. p. II-3145, 72 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką). Tačiau Komisija negalėjo nurodyti, nepadarydama akivaizdžios vertinimo klaidos, 109 punkte minėtų 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje nurodytų teiginių, susijusių su sumažėjusiais pertekliniais pajėgumais, nes dėl sumažėjusios gamybos Bendrijoje (nuo 8,4 mln. tonų 2005 m. iki 8,2 mln. tonų 2006 m.), atsižvelgiant į stabilius gamybos Bendrijoje pajėgumus 2005 ir 2006 m. (8,8 mln. tonų), automatiškai išauga pertekliniai pajėgumai.

113 Kalbant apie H. M. G. ir Komisijos susirinkimus 2006 m., pažymėtina, kad remiantis šiuo atžvilgiu ieškovės pateikta informacija H. M. G. atkreipė Komisijos dėmesį į akivaizdų radikalų pokytį rinkoje, dėl kurio salyklo pasiūla ir paklausa buvo labiau subalansuota. Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad Komisija paminėjo šį pokytį ginčijamame sprendime, kai ginčijamo sprendimo 72 konstatuojamoje dalyje nurodė, jog „atrodo, kad 2006 m. viduryje Bendrijoje buvo atkurta salyklo gamybos ir faktinės paklausos pusiausvyra, nes salyklo gamintojai išmoko riboti gamybą ir neviršyti galimų pardavimo kiekių“.

114 Galiausiai, jei ieškovės argumentai turi būti suprantami kaip siekis ginčyti ir Komisijos išvadą dėl perteklinių pajėgumų pasaulinėje salyklo rinkoje buvimo, pažymėtina, kad šis argumentas taip pat nepagrįstas. Pirma, ieškovė nepateikė jokių statistinių šaltinių, dėl kurių kiltų klausimas dėl perteklinių pajėgumų pasaulinėje rinkoje egzistavimo. Antra, 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje nurodoma, kad neseniai trečiosiose šalyse pastatytos svarbios gamyklos, kurios kartu su naujomis Bendrijos gamyklomis lėmė tai, kad Bendrijos pramonė susidūrė su „daugiau nei milijono tonų pertekline produkcija, kurios buvo neįmanoma parduoti“ 2005 ir 2006 metais.

115 Todėl darytina išvada, kad Komisija, priimdama ginčijamą sprendimą, pagrįstai nustatė, kad Bendrijos ir pasaulinėje salyklo rinkose buvo perteklinių pajėgumų ir kad būtina atmesti visus ieškovės argumentus, kuriuose abejojama Komisijos išvadą ginčijamame sprendime dėl perteklinių pajėgumų pagrindžiančių šaltinių patikimumu.

116 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija neatsižvelgė į faktą, jog gamybos pajėgumų ir paklausos pusiausvyra jau buvo atstatyta, tai jau buvo galima numatyti ginčijamo sprendimo priėmimo metu. Šiuo atžvilgiu ji visų pirma nurodo 78 punkte minėtą sprendimą *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją*, taip pat įvairias ekspertų ataskaitas, kurias ji pridėjo prie ieškinio.

117 Pirma, priešingai, nei tvirtina ieškovė, Komisija ginčijamame sprendime atliko raidos vertinimą. Ji analizavo salyklo gamybos pajėgumus ir gamybos apimtis ne tik 2005 m., bet ir 2006–2007 m. laikotarpiu, remdamasi 2006 m. gegužės mėn. G. ataskaita (ginčijamo sprendimo 70 ir 71 konstatuojamos dalys). Komisija nagrinėjo būsimas salyklo gamybos tendencijas Bendrijos ir pasauliniu lygiu, alaus daryklų salyklo paklausos struktūrą, numatomus pokyčius ir netgi nurodė Tarptautinę grūdų tarybą dėl salyklo prekybos apimties pokyčių prognozės iki 2010 m. (ginčijamo sprendimo 58, 59, 62-68 ir 72 konstatuojamos dalys).

118 Atsižvelgiant į tai, kad Komisija atliko raidos vertinimą dėl salyklo gamybos pajėgumų ir prekybos Bendrijoje raidos, darytina išvada, kad ginčijamas sprendimas suderinamas su 78 punkte minėtame sprendime *AIUFFASS ir AKT prieš Komisiją* suformuluotu principu ir kad ieškovės argumentai dėl raidos analizės neatlikimo yra nepagrįsti.

119 Antra, pabrėžtina, kad ginčijamo sprendimo priėmimo metu Komisija neturėjo nei pardavimų lentelės, pateiktos 2006 m. gruodžio 6 d. *Deloitte* atliktoje pardavimų apžvalgoje, nei 2006 m. lapkričio mėn. H. M. G. ataskaitos dėl padėties salyklo

pramonėje, kurios buvo pridėtos prie ieškinio. Tačiau pažymėtina, kad remiantis nusistovėjusia teismų praktika Bendrijos teisės akto teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į jo priėmimo metu turėtą informaciją, o Komisijos išsami analizė – atsižvelgiant tik į aplinkybes, kurias ji žinojo tuo metu (2002 m. gegužės 14 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Graphischer Maschinenbau prieš Komisiją*, T-126/99, Rink. p. II-2427, 33 punktas; 92 punkte minėto sprendimo *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke prieš Komisiją* 54 punktas, šiuo atžvilgiu žr. 1986 m. liepos 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, 234/84, Rink. p. 2263, 16 punktą). Todėl ieškovė, norėdama užginčyti ginčijamo sprendimo teisėtumą, negali remtis faktais, kurie administracinėje procedūroje Komisijai nebuvo žinomi.

120 Trečia, kalbant apie ieškovės argumentus dėl to, kad nebuvo atsižvelgta į *RM International* ataskaitą, pirmiausia reikia pabrėžti, kad šioje ataskaitoje nebuvo pateikta išsami analizė, pagrįsta su salyklo rinka susijusiais konkrečiais duomenimis, egzistuojančiomis tendencijomis ir būsimais pokyčiais. Komisija bet kuriuo atveju ginčijamo sprendimo 27 ir 59 konstatuojamose dalyse nurodė *RM International* ataskaitą. Be to, pažymėtina, kad *RM International* ataskaitoje neminimas faktas, jog salyklo rinka sparčiai artėjo prie situacijos, kai paklausa būtų viršijusi pasiūlą dėl teigiamų alaus gamybos ir salyklo paklausos augimo perspektyvų, kaip teigia ieškovė. Priešingai, ataskaitoje nurodyta, kad „atsižvelgiant į faktą, kad alaus gamybos pasaulyje augimas pastaraisiais metais sulėtėjo, matoma, kad naują salyklo gamybą paklausa įsisavina lėčiau“.

121 Todėl ieškovės argumentą šiuo atžvilgiu taip pat reikia atmesti.

122 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, darytina išvada, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos, atlikdama analizę dėl gamybos pertekliaus.

— Dėl tinkamų galimybių parduoti nebuvimo

123 Ieškovė vis dėlto teigia, kad Komisija nekreipė dėmesio į tokius įtakos pajėgumų panaudojimo lygiui turinčius veiksnius, kaip darbai gamyklose ir salyklinių miežių trūkumas, ir dėl to klaidingai nustatė, jog perteklinius pajėgumus lėmė tinkamų galimybių parduoti nebuvimas. Be to, ieškovė mano, kad ji gali lengvai rasti tinkamas galimybes parduoti savo produktus rinkoje, atsižvelgiant į geresnę HTST salyklo kokybę ir faktą, kad nagrinėjamos investicijos pobūdis jai leidžia tiekti produkciją pirkėjams iš Bendrijai nepriklausančių šalių.

124 Kalbant apie pirmąjį ieškovės argumentą, pažymėtina, kad didėjančių perteklinių pajėgumų, kuriuos Komisija nustatė 2005 m. ir 2006 m., negalima paaiškinti H. M. G. teiginiu, kad „beveik nė viena gamykla nevykdys gamybos ištisus metus, reguliariai vykdomi remonto ir modernizavimo darbai“. Šiuo atžvilgiu pakanka pabrėžti, kad pertekliniai pajėgumai 2003 m. siekė tik 37 000 tonų, dėl ko negalima teigti, jog dėl reguliariai vykdomų remonto ir modernizavimo darbų Bendrijoje galėjo susidaryti 400 000–600 000 tonų perteklinių pajėgumų 2005 m. ir 2006 m., neskaitant 800 000 tonų perteklinių pajėgumų per 2006–2007 m. sezoną, numatytų 2006 m. gegužės mėn. G ataskaitoje.

125 Kalbant apie nuorodą į tariamą salyklinių miežių trūkumą, pažymėtina, kad Komisija šį veiksnį nurodo ginčijamo sprendimo 71 konstatuojamoje dalyje ir tvirtina, kad „2006–2007 m. atveju [sumažėjusį gamybos potencialo panaudojimą] iš dalies paaiškina prastas salyklui skirtų miežių derlius“. Tačiau ieškovė nepateikia jokio šaltinio ar konkrečių skaičių, dėl kurių prielaida, kad salyklinių miežių trūkumas buvo lemiamas veiksnys, dėl kurio labai sumažėjo gamybos potencialo panaudojimas, taptų labiau tikėtina.

126 Be to, pažymėtina, kad ieškovė neginčija Komisijos išvados ginčijamame sprendime, – kurią, be kita ko, patvirtina ir 2006 m. liepos mėn. G. Ataskaita, – kad dėl didelės konkurencijos salyklo kaina nukrito iki tokio lygio, kad gamyba nebebuvo pelninga ir kad dėl tokios padėties rinkoje buvo uždarytos kai kurios gamyklos ir apriboti kitų

gamyklų pajėgumai. Be to, visiško gamyklų Bendrijoje uždarymo negalima paaiškinti prastu salyklinių miežių derliumi tam tikrais metais.

127 Panašiai 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje, kurią keletą kartų nurodo ieškovė, perteklinių pajėgumų Bendrijoje atsiradimas aiškinamas, pirma, Bendrijos gamintojų lūkesčiais, susijusiais su sparčiu paklausos Bendrijai nepriklausančiose šalyse augimu ir paskatinusiais juos plėtoti naujus pajėgumus, ir, antra, vėliau pasikeitusiomis sąlygomis rinkoje, dėl ko nauji pajėgumai lėmė perviršį, palyginti su paklausa pasaulinėje rinkoje. Šiuo atžvilgiu minėtoje ataskaitoje teigiama, kad:

„Vidaus prekyba sudarė 70 %, o eksporto prekyba – 30 %, tačiau vidaus rinka buvo geriausiu atveju apmirusi, o eksporto rinkos atrodė nepasotinamos. Beveik visos išplėstos ar naujai pastatytos gamyklos buvo susijusios su eksportui palankiomis zonomis – Ruanu, Antverpenu, Rulsbriuku, Eemshavenu ir Halmstadu. Pradėjus statyti naujas gamyklas ir pasiekus rekordinius eksporto rodiklius, atmosfera jau buvo pasikeitusi. Alaus pardavimas vidaus rinkoje nepateisino lūkesčių, Japonijos alaus pramonės gamintojai gamino ir pardavinėjo mažai salyklo turintį, o vėliau ir visiškai jo neturintį alų, Brazilijos alaus gamintojai vis daugiau pirko iš savo kaimyninės *Mercosur* narės Argentinos. Vis dėlto svarbiausias pokytis įvyko Rusijoje, kurioje tarptautinės ir Rusijos įmonės sukūrė beveik 1,5 mln. tonų salyklo pramonę, dėl kurios importas tapo visiškai nereikalingas, išskyrus nedidelius kiekius iš tiesioginių kaimyninių šalių.“ [

128 Panašiai ir „Frontier Economics“ ataskaitoje Bendrijos pajėgumų panaudojimo smukimas siejamas su sumažėjusiomis pardavimo rinkomis Bendrijai nepriklausančiose šalyse ir nurodoma, kad „pagrindinė sumažėjusio eksporto priežastis buvo mažėjanti salyklo importo paklausa Rusijoje, <…> nors duomenų apie numatomą gamybą Bendrijoje 2004–2005 m. dar nėra, manoma, kad sumažėjęs eksportas <…> galėjo lemti gerokai mažesnį gamybos potencialo panaudojimą Europoje.“

129 Dėl to darytina išvada, kad bylos dokumentai patvirtina Komisijos nustatytą priežastinį ryšį tarp perteklinių pajėgumų ir tinkamų galimybių parduoti salyklo rinkoje nebuvimo, taigi ieškovės argumentai dėl vertinimo klaidos šiuo atžvilgiu turi būti atmesti.

130 Antruoju savo argumentu ieškovė tvirtina, kad gali lengvai rasti tinkamų galimybių parduoti rinkoje, atsižvelgiant visų pirma į geresnę HTST salyklo kokybę ir faktą, kad investicijų pobūdis, – visų pirma geografinė salyklo gamyklos Eemshavene padėtis, arti salyklinių miežių auginimo vietų ir netoli jūrų uosto, – suteikia jai galimybę tiekti produkciją pirkėjams iš Bendrijai nepriklausančių šalių.

131 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia pažymėti, kad ieškovė remiasi klaidingu gairių aiškinimu teigdama, kad gairių 4.2.5 punktas, pagal kurį būtina įrodyti, kad „galima rasti tinkamų galimybių parduoti atitinkamus produktus rinkoje“, iš esmės susijęs su įrodymu, jog pagalbos gavėjas turi galimybių parduoti savo produktus rinkoje.

132 Remiantis nusistovėjusia teismų praktika, gairių negalima aiškinti atsižvelgiant tik į jų tekstą. Jas reikia aiškinti atsižvelgiant ir į EB 87 straipsnį bei jame numatytą tikslą, t. y. neiškraipytą konkurenciją bendrojoje rinkoje (šiuo atžvilgiu žr. 2004 m. gruodžio 1 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *Kronofrance prieš Komisiją*, T-27/02, Rink. p. II-4177, 89 punktą).

133 Panašiai, nors Komisija privalo laikytis savo pačios nustatytų rekomendacijų ir priimtų pranešimų valstybės pagalbos srityje tik tiek, kiek jų tekstas atitinka tinkamą Sutarties normų taikymą, jų negalima aiškinti taip, kad būtų susiaurinta EB 87 ir 88 straipsnių taikymo sritis ar prieštaraujama juose nustatytiems tikslams (žr. 2008 m. rugsėjo 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Vokietija ir kt. prieš Kronofrance*, C-75/05 P ir C-80/05 P, Rink. p. I-6619, 65 punktą ir jame nurodytą teismų praktiką).

134 Taip pat pažymėtina, kad nuo EB 87 straipsnio 1 dalyje nustatyto bendro principo, kad valstybės pagalba yra nesuderinama su bendrąja rinka, leidžiančios nukrypti nuostatos turi būti aiškinamos siaurai (2008 m. balandžio 15 d. Pirmosios instancijos teismo Sprendimo *SIDE prieš Komisiją*, T-348/04, Rink. p. II-625, 62 punktas; kalbant apie EAPB sutartį, žr. 2001 m. birželio 21 d. Teisingumo Teismo Sprendimo *Moccia Irme ir kt. prieš Komisiją*, C-280/99 P–C-282/99 P, Rink. p. I-4717, 40 punktą ir 1997 m. rugsėjo 25 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *UK Steel Association prieš Komisiją*, T-150/95, Rink. p. II-1433, 114 punktą).

135 Pagalba investicijoms dėl savo pobūdžio sustiprina gavėjo konkurencingumą jo konkurentų atžvilgiu, nes dėl suteiktos sumos sumažėja pagalbos gavėjo patiriamos išlaidos investicijoms ir jis atsiduria palankesnėje padėtyje nei kiti pramonės sektoriaus gamintojai, kurie panašias investicijas finansavo arba ketina finansuoti savo lėšomis (šiuo klausimu žr. 47 punkte minėto Teisingumo Teismo sprendimo *Philippe Morris Holland prieš Komisiją* 11 punktą ir 1987 m. vasario 24 d. Sprendimo *Deufil prieš Komisiją*, 310/85, Rink. p. 901, 8 punktą). Taip dėl didesnio faktinio pagalbos gavėjo konkurencingumo pati pagalba savaime leidžia lengviau rasti savo produktų pardavimo rinkų, palyginti su nesubsidijuojama produkcija. Iš tiesų kuo didesnė subsidija, tuo lengviau pagalbos gavėjas gali rasti savo produktų pardavimo rinkas.

136 Iš to galima daryti išvadą, kad jei tyrimas gairių 4.2.5 punkto prasme būtų atliktas remiantis tik nagrinėjamos pagalbos gavėjo subsidijuojamos produkcijos pardavimo rinkų buvimo faktu, o ne atsižvelgiant į bendrą padėtį rinkoje, kurioje pagalbos gavėjas konkuruoja su kitais gamintojais dėl tų pačių pardavimo rinkų, tai suteiktų galimybę patvirtinti pagalbą, kuri, iškraipydama konkurenciją, užtikrina pagalbos gavėjo produktų pardavimo rinkas net tokioje rinkoje, kuri pasižymi gamybos perviršiu arba pertekliniais pajėgumais, ir kurioje nesubsidijuojamiems konkurentams sunku parduoti savo produktus. Taigi toks gairių aiškinimas prieštarautų EB 87 straipsniui.

137 Iš to matyti, kad ieškovės argumentus, kuriais siekiama įrodyti, kad dėl geresnės HTST salyklo kokybės, gamyklos Eemshavene geografinės padėties ir jos pajėgumų tiekti didelius salyklo kiekius ji lengvai ras tinkamas galimybes parduoti savo produktus rinkoje, reikia atmesti, nes jie nereikšmingi.

138 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, darytina išvada, kad Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos perteklinių pajėgumų Bendrijos ir pasaulinėje salyklo rinkose buvimo faktą susiedama su tinkamų galimybių parduoti nebuvimu.

139 Kiti šiuo atžvilgiu ieškovės pateikti argumentai negali turėti įtakos šiai išvadai.

140 Pirmiausia, ieškovė teigia, kad beveik visa jos produkcija bus skirta Bendrijai nepriklausančioms šalims, todėl ji nekonkuruoja su kitais Bendrijos gamintojais dėl tų pačių pardavimo rinkų.

141 Su šiuo teiginiu negalima sutikti. Pirma, ieškovė neneigia to, kad geografinė salyklo rinka yra pasaulinio masto. Be to, kaip nustatyta 44 punkte, nėra atskiros *premium* rūšies salyklo arba atskiros HTST salyklo rinkos. Todėl, kadangi ieškovė konkuruoja su kitais Bendrijos gamintojais toje pačioje produktų ir geografinėje rinkoje, su jais konkuruoja ir dėl tų pačių pardavimo rinkų. Antra, „Frontier Economics“ ataskaitoje, parengtoje ieškovės užsakymu, nurodyta, kad „tikimasi, jog Eemshavene gaminamas HTST salyklas <…> bent iš dalies pakeis kitų įprasto salyklo gamintojų, įskaitant ir tuos, kurie turi perteklinių pajėgumų, pardavimus <…>“. Šis tvirtinimas aiškiai rodo, kad ieškovė ketina įsigyti dalį kitų Bendrijos gamintojų esamų pardavimo rinkų.

142 Antra, ieškovė tvirtina, kad Komisija klaidingai nusprendė, jog Bendrijai nepriklausančių šalių rinkos negalėjo per artimiausius kelerius metus įsisavinti Bendrijos perteklinių pajėgumų ir kad išduotų eksporto licencijų skaičius nėra patikimas šaltinis eksporto raidai stebėti.

143 Šiuo atžvilgiu darytina išvada, kad 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje ir „Frontier Economics“ ataskaitoje aiškiai nurodyta (žr. 127 ir 128 punktus), kad galimybės Bendrijoje pagamintą salyklą realizuoti trečiosiose šalyse akivaizdžiai sumažėjo Komisijos nagrinėjamo laikotarpio pabaigoje (2005 m. ir 2006 m.) ir kad iš minėtų ataskaitų aišku, jog šis sumažėjimas kartu su naujomis gamyklomis Bendrijoje buvo pagrindinis veiksnys, lėmęs perteklinius pajėgumus Bendrijoje. Be to, ieškovė nepateikė jokio šaltinio, kuriuo Komisija galėjo pasinaudoti, priimdama ginčijamą sprendimą, ir kuriame būtų nurodytas spartus bei nuspėjamas pardavimo rinkų Bendrijai nepriklausančiose šalyse augimas. Todėl Komisija nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos nusprendusi, kad Bendrijai nepriklausančių šalių rinkos nebūtų artimiausioje ateityje įsisavinusios perteklinių pajėgumų Bendrijoje.

144 Trečia, ieškovė tvirtina, kad dėl to, jog neseniai buvo uždarytos senos ar mažiau palankesnėse geografinėse zonose esančios gamyklos, ką buvo galima nuspėti, pertekliniai pajėgumai išnyks, todėl Bendrijos produkcija turės normalias pardavimo rinkas.

145 Čia pakanka pažymėti, kaip nurodė Komisija ginčijamame sprendime ir 2006 m. liepos mėn. G. ataskaitoje, pagrindinė priežastis, lėmusi visišką daugelio gamyklų Bendrijoje uždarymą 2005 m. ir 2006 m., buvo pertekliniai pajėgumai, dėl kurių sumažėjo salyklo kaina ir gamyba kai kuriose gamyklose tapo nepelninga. Atsižvelgiant į tai, faktas, kad daugelis gamyklų buvo priverstos sustabdyti gamybą, tik patvirtina Komisijos išvadą dėl tinkamų galimybių parduoti nebuvimo. Taip pat ieškovės tvirtinimas, kad visišką kitų gamyklų uždarymą buvo galima numatyti dėl padidėjusios konkurencijos, iš esmės reiškia, kad daugelis Bendrijos salyklo gamintojų negalėjo pelningai parduoti savo produktų, o tai visiškai atitinka tinkamų galimybių parduoti nebuvimo sąvoką.

146 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, darytina išvada, kad Komisija teisingai pritaikė gaires ir nepadarė akivaizdžios vertinimo klaidos atlikdama tyrimą dėl perteklinių pajėgumų. Todėl antrojo pagrindo pirma ir trečia dalys turi būti atmestos.

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies, kurioje teigiama, kad nebuvo atsižvelgta į įvykius nuo sprendimo suteikti pagalbą priėmimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas

Šalių argumentai

147 Ieškovė kritikuoja Komisiją dėl to, kad ši rėmėsi tik jos 2003 m. parengtu verslo planu, kuris buvo paprasčiausia būsimų operacijų programa, kurioje neįvertinta tai, kas faktiškai įvyko nuo šios programos parengimo momento iki ginčijamo sprendimo priėmimo. Ji remiasi teismų praktika ir teigia, kad Komisija turėjo atsižvelgti į faktinę įvykių raidą nagrinėjamame pramonės sektoriuje nuo tariamos pagalbos suteikimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas. Ji mano, kad Komisijai informaciją turi teikti ne tik valstybės narės ar kitos proceso šalys, bet kad ji turi atsižvelgti ir į viešai prieinamą informaciją.

148 Kalbant apie datą, kai gamykla pradėjo visiškai veikti, ieškovė kritikuoja Komisiją nusprendus, jog tai buvo 2005 m. balandis. Ji ginčija faktą, kad Komisija šią išvadą grindė internete rasta informacija ir jos nesutikrino su pačia ieškove ar Nyderlandų Vyriausybe, nors kita internete rasta Komisijos turima informacija tiesiogiai prieštaravo jos nurodytoms faktinėms aplinkybėms. Ieškovė mano, kad metinėje *Bavaria* 2005 m. ataskaitoje, kurią mini ir Komisija, nurodyta, kad salyklo gamykla Eemshavene pradėjo veikti tik 2005 m. gruodžio mėn. su minimaliais gamybos pajėgumais, nors gamykla buvo oficialiai atidaryta 2006 m. birželį.

149 Nyderlandų Karalystė nepateikė argumentų šiuo klausimu.

150 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

151 Pirmiausia reikia priminti, kad norint, jog nauja pagalba būtų patvirtinta, nukrypstant nuo Sutarties taisyklių, atitinkama valstybė narė, siekdama įvykdyti savo pareigą bendradarbiauti su Komisija pagal EB 10 straipsnį, turi pateikti visą informaciją, leidžiančią šiai institucijai patikrinti, ar įvykdytos išimties, kuria ji prašo leisti pasinaudoti, taikymo sąlygos (žr. 2005 m. birželio 15 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją*, T-171/02, Rink. p. II-2123, 129 punktą, 92 punkte minėto sprendimo *Schmitz-Gotha Fahrzeugwerke prieš Komisiją* 48 punktą ir nurodytą teismų praktiką).

152 Šiuo požiūriu Komisijai negalima priekaištauti, kad neatsižvelgė į informaciją, kuri galėjo, bet nebuvo jai pateikta per administracinę procedūrą, nes ji nėra įpareigota savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais nustatyti, kokios aplinkybės jai galėjo būti nurodytos (1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 60 punktas ir 54 punkte minėto sprendimo *Ter Lembeek prieš Komisiją* 83 punktas).

153 Todėl ieškovė negali pagrįstai kaltinti Komisijos, kad neatsižvelgė į tariamai viešai prieinamą informaciją, kuri nebuvo pateikta per administracinę procedūrą.

154 Be to, ieškovės argumentas dėl ginčijamame sprendime nurodytos tariamai klaidingos gamyklos Eemshavene veikimo pradžios datos negali turėti jokio poveikio ginčijamo sprendimo teisėtumui. Iš tiesų ginčijamas sprendimas pagrįstas perteklinių pajėgumų buvimo faktu ir tinkamų galimybių parduoti Bendrijos ir pasaulinėje salyklo rinkose

nebuvimu – 2005 m. ir 2006 m. susiklosčiusia situacija, kurios pasikeitimo vėlesniais metais nebuvo galima numatyti remiantis dokumentais, kuriuos Komisija turėjo ginčijamo sprendimo priėmimo metu. Tačiau remiantis visais ginčijamame sprendime ir ieškovės nurodytais šaltiniais gamykla Eemshavene turėjo būti atidaryta kaip tik tada, kai buvo daug perteklinių pajėgumų ir nebuvo tinkamų galimybių parduoti.

155 Todėl antrojo pagrindo ketvirtą dalį reikia atmesti, nes ji nepagrįsta.

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, kurioje teigiama, kad nėra tinkamos pusiausvyros tarp pagalbos naudingų pasekmių ir jos poveikio valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms

Šalių argumentai

156 Ieškovė iš esmės kritikuoja Komisiją dėl to, kad ginčijamame sprendime nenustatė pusiausvyros tarp subsidijos naudingų pasekmių ir jos galimo neigiamo poveikio valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms, o tai reiškia neteisingą EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto aiškinimą bei taikymą. Ji pabrėžia, kad nagrinėjama investicija daro didelį teigiamą poveikį bendros žemės ūkio politikos, visų pirma kaimo plėtros politikos, tikslų įgyvendinimui ir Bendrijos veiksmams, susijusiems su regionine plėtra bei sanglauda.

157 Ji mano, kad Komisija negali pagrįstai teigti, kad priėmusi gaires atsisakė savo vertinimo įgaliojimų ir todėl neturi teisės nustatyti pusiausvyros, kuriai esant būtų atsižvelgiama į teigiamą pagalbos poveikį. Ji mano, kad faktas, jog gairės pagrįstos EB 87 straipsnio

3 dalimi, neabejotinai reiškia, jog Komisija negali nepagrįstai apriboti savo vertinimo įgaliojimų arba jų atsisakyti. Iš to ji daro išvadą, kad gairių 4.2.5 punktas turi būti aiškinamas atsižvelgiant į Sutartyje nustatytą kriterijų, t. y. ar prekybos sąlygos netrikdomos taip, kad prieštarautų bendram interesui. Ji teigia, kad Komisija neįvertino, ar šis poveikis, atsižvelgiant į planuojamos subsidijos teikiamą naudą, iš tiesų prieštarauja bendram interesui, kaip apibrėžta EB 87 straipsnio 3 dalyje.

158 Ji mano, kad remiantis dabartine gairių redakcija Komisija turi visišką laisvę, būtiną norint užtikrinti tinkamą pusiausvyrą tarp subsidijos naudos ir tariamo poveikio konkurencijai. Ji nurodo generalinio advokato S. Alber išvadą byloje, kurioje buvo priimtas 2001 m. gegužės 3 d. Teisingumo Teismo sprendimas *Portugalija prieš Komisiją* (C-204/97, Rink. p. I-3175, I-3177, 46 punktas) ir mano, kad priešingu atveju gairėse nebūtų nustatyta tinkama pusiausvyra, kaip reikalaujama EB 87 straipsnio 3 dalyje, tarp teigiamo pagalbos poveikio ir jos tariamo neigiamo poveikio, todėl turėjo būti tiesiogiai remiamasi EB 87 straipsnio 3 dalimi. Ieškovė bet kuriuo atveju tvirtina, kad Komisija klaidingai pritaikė sau pačiai gairėse nustatytus kriterijus.

159 Ji teigia, kad subsidija buvo siekiama, pirma, kompensuoti didesnes išlaidas, patirtas dėl salyklo gamyklos statybos Eemshavene, o ne kitoje vietoje, kurią ji būtų pasirinkusi kitame Nyderlandų regione ir, antra, paskatinti gamyklos statybą regione, kuris turėjo vystytis ekonomiškai. Ji teigia, kad bet koks konkurencinis pranašumas, kurį galėjo įgyti dėl subsidijos, sumažėjo dėl patirtų didesnių išlaidų ir kad iš tiesų didžioji subsidijos dalis buvo reikalinga patikinti, kad veiks tokiomis sąlygomis kaip ir jos konkurentai. Ji mano, kad dėl nagrinėjamos investicijos ji aktyviai dalyvavo plėtojant salyklinių miežių auginimo regioną Šiaurės Nyderlanduose, kuris suteikia naujų svarbių perspektyvų augintojams šiame regione ir padeda vykdyti salyklo gamybos pajėgumų modernizavimo procesą pakeičiant neveiksmingas žemyninėje dalyje esančias gamyklas moderniomis, orientuotomis į Bendrijai nepriklausančias trečiąsias šalis.

160 Ji teigia, kad subsidija suteikia naujas į ateitį orientuotas technologijas, užtikrinančias geresnius sveikatos bei aplinkos apsaugos standartus, geresnės kokybės salyklą ir todėl aukštesnės kokybės alų. Todėl ši investicija turi teigiamą, o ne neigiamą poveikį Bendrijos konkurencingumui eksporto rinkose ir esamiems bei numatomiems pajėgumams Bendrijos salyklo rinkoje.

161 Ieškovė nurodo gairių 1.6 punktą, kuriame numatytas valstybių narių skirtos valstybės pagalbos kontrolės ir pagal Bendrijos kaimo plėtros programą Bendrijos priimtų priemonių suderinamumas. 1999 m. gegužės 17 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 dėl Europos žemės ūkio orientavimo ir garantijų fondo (EŽŪOGF) paramos kaimo plėtrai ir iš dalies keičiančio bei panaikinančio tam tikrus reglamentus (OL L 160, p. 80) 25 straipsnyje nustatyta, kad parama investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu, padeda įgyvendinti Bendrijos kaimo plėtros politikos tikslus.

162 Nyderlandų Karalystė mano, kad Komisija neatsižvelgia į tai, jog nagrinėjamas projektas visiškai atitinka bendruosius jos kaimo plėtros politikos tikslus. Ji taip pat teigia, kad iš tiesų pagal projektą numatyta atgaivinti žemės ūkio sektorių Šiaurės Nyderlanduose ir visų pirma pakeisti runkelius kitomis kultūromis. Ji mano, kad Komisija turi ne tik įvertinti subsidiją atsižvelgdama į gairių 4.2.5 punktą, bet ir išnagrinėti, „ar pagalba netrikdo prekybos sąlygų taip, kad prieštarautų bendram interesui“. Ji nurodo 63 punkte minėtą sprendimą *Alzetta ir kt. prieš Komisiją* ir teigia, kad Komisija, vykdydama tyrimą pagal EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, turi nustatyti pusiausvyrą tarp teigiamo pagalbos poveikio ir jos neigiamos įtakos prekybos sąlygoms ir neiškraipytos konkurencijos užtikrinimui. Iš to ji daro išvadą, kad Komisija tebėra įpareigota atsižvelgti į EB 87 straipsnio 3 dalies c punktą, nors ir apribojo gairėse savo įgaliojimus vertinti pagalbos žemės ūkio srityje atvejus.

163 Nyderlandų Karalystė teigia, kad Komisija negali pažeisti koherencijos tarp EB 87 ir 88 straipsnių bei kitų Sutarties nuostatų (2005 m. balandžio 14 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-110/03, Rink. p. I-2801, 64 punktas). Viena iš šių

„kitų Sutarties nuostatų“ yra EB 158 straipsnis, kuriame nustatyta, kad Bendrija ypač siekia mažinti regionų plėtros lygio skirtumus ir nepalankiausias sąlygas turinčių regionų arba salų, įskaitant kaimo vietoves, atsilikimą. Taigi Komisija privalo užtikrinti reikiamą pusiausvyrą tarp savo politikos valstybės pagalbos srityje ir Bendrijos veiksmų, kuriais siekiama mažinti regionų skirtumus.

164 Nyderlandų Karalystė teigia, kad pagalbos suteikimas tokiems naujiems įrengimams atitinka Lisabonos Europos Vadovų Tarybos nustatytus tikslus – iki 2010 m. Europos Sąjungos ekonomiką padaryti konkurencingiausia ir dinamiškiausia pasaulyje. Ji kritikuoja Komisiją dėl to, kad ginčijamame sprendime nepaminėjo šio esminio punkto.

165 Komisija nesutinka su ieškovės ir Nyderlandų Karalystės argumentais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

166 Pirmiausia reikia nepamiršti, kad ginčijamas sprendimas priimtas taikant EB 87 straipsnio 1 ir 3 dalių bei gairių, būtent jų 4.2 skyriaus, nuostatas, kuriose aiškinamos minėtos EB sutarties nuostatos „pagalbos investicijoms, susijusioms su žemės ūkio produktų perdirbimu ir prekyba“ srityje.

167 Komisija priėmė gaires ir jos privalomos (135 punkte minėto sprendimo *Deufil prieš Komisiją* 22 punktas ir 151 punkte minėto sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją* 95 punktas). Taigi Bendrijos teismai privalo nustatyti, ar Komisija laikėsi savo priimtų taisyklių (2002 m. sausio 30 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Keller ir Keller Meccanica prieš Komisiją*, T-35/99, Rink. p. II-261, 77 punktas ir 151 punkte minėto sprendimo *Regione autonoma della Sardegna prieš Komisiją* 96 punktas).

168 Pirmiausia pažymėtina, kad ieškovė savo pastabose dėl prašymo įstoti į bylą aiškiai nurodė, kad neneigia privalomosios gairių galios ar jų suderinamumo su EB sutarties nuostatomis.

169 Gairių 3.7 punkte nustatyta, kad „kadangi vertinant pagalbą, skirtą nepalankioje padėtyje esantiems regionams, būtina atsižvelgti į specifines žemės ūkio gamybos sąlygas, Komisijos nacionalinės regioninės pagalbos gairės netaikomos žemės ūkio sektoriuje [;] tais atvejais, kai buvo svarbūs žemės ūkio sektoriui, su regionine politika susiję svarstymai buvo įtraukti į šias gaires“. Iš to matyti, kad bet kokį nagrinėjamos pagalbos teigiamą aspektą būtina nagrinėti taikant gairėse nustatytus kriterijus.

170 Pabrėžtina, kad gairių 4.2.5 punkte nustatyta, jog „draudžiama teikti pagalbą <…>, jei nėra pateikta pakankamai įrodymų, kad esama tinkamų galimybių šiuos produktus parduoti rinkoje“.

171 Todėl nustačiusi, kad nagrinėjama pagalba patenka į gairių taikymo sritį, Komisija visų pirma turėjo įvertinti, ar buvo pateikta pakankamai įrodymų, kad buvo tinkamų galimybių šiuos produktus parduoti rinkoje.

172 Kadangi tokia išankstinė sąlyga šiuo atveju nebuvo patenkinta, Komisija negalėjo patvirtinti ginčijamos pagalbos, atsižvelgiant į jos tikslus ir galimą teigiamą poveikį, nepažeisdama savo pačios gairių ir atitinkamai 167 punkte minėtoje teismų praktikoje suformuluotų principų, todėl nebuvo būtina įvertinti minėtų tikslų ir teigiamo poveikio.

173 Antra, ieškovė negali pagrįstai teigti, kad gairių netaikymas ir tiesioginis EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto taikymas būtų leidęs atsižvelgti į ginčijamos pagalbos tikslus ir teigiamą poveikį.

174 Iš tiesų 167 punkte minėtame sprendime *Deufil prieš Komisiją* (18 punktas) nustatyta, kad EB 87 straipsnio 3 dalis suteikia Komisijai diskreciją vykdyti ekonominio ir socialinio pobūdžio vertinimus, kurie turi būti atliekami Bendrijos lygmeniu. Minėtame sprendime Teisingumo Teismas nusprendė, kad Komisija neviršijo savo diskrecijos nustatydama, kad pagalbos investicijoms suteikimas, dėl kurio padidėjo gamybos pajėgumai sektoriuje, kuriame jau buvo didelis gamybos perviršis, prieštaravo bendram interesui ir kad tokia pagalba negalėjo padėti skatinti atitinkamo regiono ekonominės plėtros.

175 Be to, Teisingumo Teismas nepareiškė jokių abejonių dėl Komisijos sprendimą pagrindžiančių ekonominių motyvų, nurodytų 167 punkte minėto sprendimo *Deufil prieš Komisiją* 16 punkte, kuriuose teigiama, kad „atsižvelgiant į gamybos perviršį <…>, dirbtinai sumažinus investicines tų produktų gamintojų išlaidas, susilpnėtų kitų gamintojų konkurencingumas ir dėl to, jei atitinkamai padidėtų pajėgumai, sumažėtų gamybos potencialo panaudojimas ir kainos [;] taigi nagrinėjama pagalba neabejotinai trikdo prekybos sąlygas taip, kad prieštarauja bendram interesui [EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto] prasme.“

176 Todėl pažymėtina, kad gairių 4.2.5 punkte nurodytas kriterijus, pagal kurį draudžiama teikti pagalbą, jei nėra pateikta pakankamai įrodymų, kad esama tinkamų galimybių atitinkamus produktus parduoti rinkoje, atspindi EB 87 straipsnio 3 dalies c punkte nustatytą sąlygą, pagal kurią bet kokia pagalba, kuri trikdo prekybos sąlygas taip, kad prieštarauja bendram interesui, negali būti suderinama su bendrąja rinka.

177 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta aukščiau, darytina išvada, kad Komisija nepažeidė EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto, kai ginčijamą sprendimą grindė tuo, kad Bendrijoje buvo perteklinių pajėgumų ir nebuvo pateikta pakankamai įrodymų, kad buvo tinkamų galimybių produktus parduoti rinkoje, neįvertinusi pagalbos tikslų ir teigiamo poveikio atitinkamam regionui.

178 Šiai išvadai negali turėti įtakos ieškovės argumentas, kad ginčijama pagalba tik kompensuoja ekonominius Eemshaveno zonos trūkumus, palyginti su Ternezeno (Nyderlandai) zona, kurią ji būtų pasirinkusi, jei pagalba nebūtų buvusi skirta.

179 Šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad pagalbą gavusios įmonės iš esmės negali turėti teisėtų lūkesčių, kad pagalba teisėta, jei jos nepatvirtino Komisija EB 88 straipsnyje nustatyta tvarka (žr. 2004 m. lapkričio 11 d. Teisingumo Teismo Sprendimų *Demesa ir Territorio Histórico de Álava prieš Komisiją*, C-183/02 P ir C-187/02 P, Rink. p. I-10609, 44 ir 45 punktus bei juose nurodytą teismų praktiką ir 2005 m. gruodžio 15 d. Sprendimo Unicredito Italiano, C-148/04, Rink. p. I-11137, 104 punktą). Nesant tokių teisėtų lūkesčių, kalbant apie Bendrijos valstybės pagalbos kontrolę, dėl bet kokio komercinio pobūdžio Komisijos nepatvirtinto sprendimo, pagrįsto pagalbos suteikimo perspektyva, kyla rizika, susijusi su pagalbą norinčios gauti įmonės ekonomine veikla, ir dėl to Komisija, atlikdama vertinimą, negali atsižvelgti į bet kokius dėl tokio sprendimo patirtus nuostolius.

180 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, reikia atmesti ir antrojo pagrindo antrą dalį, taigi ir visą antrąjį pagrindą.

Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, kurioje teigiama, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas kalbant apie EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto taikymą

181 Ieškovė, kurią palaiko Nyderlandų Karalystė, mano, kad kadangi ginčijamame sprendime paminėti skaičiavimai, naudoti siekiant apskaičiuoti perteklinius pajėgumus salyklo rinkoje, nepatikslinti, neįmanoma patikrinti, ar Bendrijos salyklo rinkoje iš tikrųjų buvo perteklinių pajėgumų ir kokia apimtimi nagrinėjama investicija turėjo įtakos tokiai situacijai. Iš to ji daro išvadą, kad ginčijamas sprendimas negalioja, nes nepakankamai motyvuotas, o tai yra EB 253 straipsnyje nustatytos Komisijos pareigos motyvuoti pažeidimas.

182 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais.

183 Šiuo atžvilgiu pakanka pažymėti, kad, kaip akivaizdu iš 106 punkto ir priešingai, nei teigia ieškovė, Komisija patikslino su pertekliniais pajėgumais, kurie egzistavo Bendrijos rinkoje nagrinėjamu laikotarpiu, susijusių skaičių šaltinius.

184 Todėl reikia atmesti ir antrą ketvirtojo pagrindo dalį, nes ji nepagrįsta.

3. *Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu*

Šalių argumentai

185 Ieškovė kritikuoja Komisiją dėl to, kad deramai neišnagrinėjo visų su subsidijos suteikimu susijusių aspektų, įskaitant įvykius ir raidą nuo sprendimo suteikti pagalbą priėmimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas. Ji remiasi teismų praktika ir mano, kad informaciją turi teikti ne tik valstybės narės ar kitos proceso šalys, bet kad Komisija turi atsižvelgti ir į viešai prieinamą informaciją.

186 Ji teigia, kad ginčijamas sprendimas visų pirma grindžiamas iš jos konkurentų, turinčių komercinį interesą prieštarauti jos gamybos pajėgumų modernizavimui, interesams atstovaujančios organizacijos *Euromalt* gautais duomenimis apie pajėgumus. Ji pripažįsta, kad kai kurios nacionalinės salyklo gamintojų asociacijos patvirtino *Euromalt* išvadas, tačiau šios asociacijos nepatikslino, kaip buvo apskaičiuoti jų pateikti duomenys apie pajėgumus, arba nurodė *Euromalt* 2005 m. rugpjūčio 3 d. rašte pateiktus skaičius. Ji kritikuoja Komisiją dėl to, kad neatsižvelgė į *RM International*, H. M. G. ir *Rabobank* parengtas ataskaitas dėl salyklo rinkos, kuriose buvo patvirtinta, kad Bendrijos salyklo sektoriuje sparčiai vyko struktūriniai pokyčiai ir kad salyklo pasiūlos bei paklausos pusiausvyra Bendrijoje bus pasiekta iki 2006 metų.

187 Ji mano, kad nebuvo tinkamai įvertinti argumentai dėl teigiamo subsidijos poveikio Bendrijos bendros žemės ūkio politikos, visų pirma kaimo plėtros politikos, tikslams ir Bendrijos veiksmams, susijusiems su regionine plėtra bei sanglauda.

188 Siekdama pagrįsti savo argumentą dėl tinkamai neatlikto tyrimo, ji pirmiausia teigia, kad Komisijos išvada dėl datos, kurią gamykla Eemshavene pradėjo visapusiškai veikti, pagrįsta internete rasta informacija iš jai nepriklausančių šaltinių ir Komisija jos nesutikslino su pačia ieškove ar Nyderlandų Vyriausybe.

189 Ieškovė iš to daro išvadą, kad Komisija pažeidė pareigą kruopščiai ir nešališkai ištirti visus su šia byla susijusius aspektus ir kad turėjo atlikti išsamesnį bei tikslesnį tyrimą.

190 Nyderlandų Karalystė nepateikė argumentų šiuo klausimu.

191 Komisija nesutinka su ieškovės argumentais.

Pirmosios instancijos teismo vertinimas

192 Šiuo pagrindu ieškovė iš esmės kritikuoja Komisiją dėl to, kad ji pažeidė gero administravimo principą, nes turėjo kruopščiai ir nešališkai ištirti visus su byla susijusius aspektus.

193 Kalbant apie įrodinėjimo pareigą, pirmiausia reikia priminti, kad atitinkama valstybė narė turi pateikti visą informaciją, leidžiančią šiai institucijai patikrinti, ar įvykdytos

išimties, kuria ji prašo leisti pasinaudoti, taikymo sąlygos ir kad Komisija nėra įpareigota savo iniciatyva ir remdamasi spėjimais nustatyti, kokios aplinkybės jai galėjo būti nurodytos (žr. 152 punktą).

194 Iš to matyti, kad, kaip nustatyta 153 punkte, negalima pritarti ieškovės argumentui, jog Komisija turėjo atsižvelgti į viešai prieinamą informaciją. Be to, ieškovė net nenurodė informacijos, su kuria galima viešai susipažinti ir į kurią Komisija būtų turėjusi atsižvelgti.

195 Kalbant apie gero administravimo principą valstybės pagalbos srityje, remiantis nusistovėjusia teismų praktika tam, kad būtų laikomasi šio principo, reikalaujama, kad Komisija kruopščiai ir nešališkai ištirtų nagrinėjamą priemonę. Todėl Komisija privalo rinkti visus būtinus atsiliepimus, konkrečiai reikalaudama informacijos iš pagalbos gavėjų, kad galėtų susipažinti su visomis faktinėmis aplinkybėmis, svarbiomis priimant sprendimą (šiuo klausimu žr. 152 punkte minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 62 punktą ir 2004 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, T-198/01, Rink. p. II-2717, 180 punktą).

196 Šioje byloje iš to, kas išdėstyta aukščiau, akivaizdu, kad Komisija atliko kruopštų ir nešališką nagrinėjamos priemonės tyrimą. Antro pagrindo analizė aiškiai rodo, kad Komisija per visą procedūrą aktyviai rinko bei vertino įrodymus ir rengė susitikimus su H. M. G.

197 Kalbant apie ieškovės argumentą, kad Komisija tinkamai neįvertino įvykių ir raidos nuo sprendimo suteikti pagalbą priėmimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas, pakanka priminti, kad šis argumentas neturi faktinio pagrindo (žr. 116 ir tolesnius punktus).

198 Kalbant apie *Euromalt* pateiktų duomenų patikimumą ir tvirtinimą, kad nebuvo atsižvelgta į *RM International*, H. M. G. ir *Rabobank* parengtas ataskaitas dėl salyklo rinkos, Pirmosios instancijos teismas nurodo savo atliktą antrojo pagrindo pirmos ir trečios dalių analizę. Iš jos aišku, kad Komisija deramai atsižvelgė į visus šaltinius, su kuriais galėjo susipažinti ginčijamo sprendimo priėmimo metu, ir kad nė viena iš pagrindinių išvadų dėl ginčijamo sprendimo teisėtumo įvertinimo nebuvo pagrįsta vien tik *Euromalt* pateiktais duomenimis, todėl Pirmosios instancijos teismas nemano, kad būtina įvertinti šios asociacijos pateiktų dokumentų objektyvumą. Taip pat reikia priminti, kad ieškovė nepateikė jokio dokumento, su kuriuo Komisija būtų galėjusi susipažinti priimdama ginčijamą sprendimą, kuriame būtų prieštarauta tame sprendime padarytoms išvadoms.

199 Kalbant apie argumentą dėl neatlikto deramo subsidijos teigiamo poveikio tyrimo ir datos, kurią pradėjo veikti gamykla Eemshavene, nustatymo, antrojo pagrindo antros ir ketvirtos dalių analizė aiškiai parodė, kad šie klausimai neturi jokios ypatingos reikšmės siekiant įvertinti pagalbos suderinamumą su bendrąja rinka, todėl Komisija šiuo atžvilgiu neturėjo atlikti išsamesnio tyrimo.

200 Dėl visų šių priežasčių trečiasis pagrindas, susijęs su gero administravimo principo pažeidimu, turi būti atmestas, nes, kaip ir visas ieškinys, yra nepagrįstas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

201 Pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Kadangi ieškovė bylą pralaimėjo, iš jos turi būti priteistos Komisijos patirtos išlaidos, atsižvelgiant į jos reikalavimus. Pagal minėto reglamento 87 straipsnio 4 dalies pirmosios pastraipos nuostatas į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo išlaidas. Todėl Nyderlandų Karalystė padengia savo išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais,

PIRMOSIOS INSTANCIJOS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nusprendžia:

1. Atmesti ieškinį.

2. *Holland Malt BV* padengia savo ir Komisijos bylinėjimosi išlaidas.

3. Nyderlandų Karalystė padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Czúcz Labucka Soldevila Fragoso

Paskelbta 2009 m. rugsėjo 9 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.

Turinys

Ginčo aplinkybės . . . . . II - 3319

Procesas ir šalių reikalavimai . . . . . II - 3321

Dėl teisės . . . . . II - 3323

1. Dėl pirmojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo pirmos dalies, susijusios su pareigos motyvuoti nesilaikymu kalbant apie nagrinėjamos priemonės pripažinimą valstybės pagalba . . . . . II - 3323

Šalių argumentai . . . . . II - 3323

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 3326

Dėl pirmojo pagrindo priimtinumo . . . . . II - 3326

Dėl EB 87 straipsnio 1 dalies pažeidimo . . . . . II - 3327

Ginčijamo sprendimo motyvavimas dėl poveikio valstybių narių tarpusavio prekybai ir konkurencijai . . . . . II - 3334

2. Dėl antrojo ieškinio pagrindo, susijusio su EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto pažeidimu, ir ketvirtojo pagrindo antros dalies dėl šiuo atžvilgiu nepakankamo motyvavimo . . . . II - 3337

Dėl pirmos ir trečios dalių, susijusių atitinkamai su neteisingu gairių aiškinimu bei taikymu ir klaidingu vertinimu dėl perteklinių pajėgumų . . . . . II - 3338

Šalių argumentai . . . . . II - 3338

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 3343

— Dėl perteklinių pajėgumų salyklo rinkoje . . . . . II - 3347

— Dėl tinkamų galimybių parduoti nebuvimo . . . . . II - 3353

Dėl antrojo pagrindo ketvirtos dalies, kurioje teigiama, kad nebuvo atsižvelgta į įvykius nuo sprendimo suteikti pagalbą priėmimo iki momento, kai buvo priimtas ginčijamas sprendimas . . . . . II - 3359

Šalių argumentai . . . . . II - 3359

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 3360

Dėl antrojo ieškinio pagrindo antros dalies, kurioje teigiama, kad nėra tinkamos pusiausvyros tarp pagalbos naudingų pasekmių ir jos poveikio valstybių narių tarpusavio prekybos sąlygoms . . . . . II - 3361

Šalių argumentai . . . . . II - 3361

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 3364

Dėl ketvirtojo pagrindo antros dalies, kurioje teigiama, kad ginčijamas sprendimas nepakankamai motyvuotas kalbant apie EB 87 straipsnio 3 dalies c punkto taikymą . . II - 3368

3. Dėl trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su gero administravimo principo pažeidimu . . II - 3369

Šalių argumentai . . . . . II - 3369

Pirmosios instancijos teismo vertinimas . . . . . II - 3370

Dėl bylinėjimosi išlaidų . . . . . II - 3373